

REPUBLIKA

Rok XII

ŁÓDŹ. PIĄTEK. 27 KWIETNIA 1934 ROKU.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

Nr. 114

Entuzjastyczne przyjęcie Barthou w Pradze

Prasa nazywa dzień przyjazdu francuskiego ministra spraw zagr. „świętem narodowym”. — Serdeczny ton przemówień Barthou i Benesa podczas bankietu na Zamku w Hradczynie. — Raut z udziałem około 1000 osób.

Praga, 26 kwietnia.

Dzisiaj o godz. 9-ej rano warszawskim pociągiem pociąg przybył do Pragi. Francuski minister spraw zagranicznych Barthou.

Na dworcu powitał go minister Benes, poseł Rzeczypospolitej Grzybowski i inni. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

W uroczystym powitaniu ministra Barthou. W uroczystym powitaniu ministra Barthou.

tyki na terenie międzynarodowym.

Dzień przybycia min. Barthou musi stać się dla Czechosłowacji świętem narodowym — kończy „Czeskie Slovo”.

Praga, 26 kwietnia.

Urządowe czechosłowackie biuro prasowe komunikuje:

Minister spraw zagranicznych Benes podczas uroczystego bankietu, wydanego na Zamku w Hradczynie na cześć ministra Barthou, wygłosił toast, w którym podkreślił, że stosunki, wiążące Francję i Czechosłowację, nigdy nie były zamknięte najmniejszą chmurką. W stosunkach tych zawsze panowała całkowita harmonia uczuć i wspólnych interesów.

Minister Benes zaznaczył, że zawsze śmiało się, słysząc gdy mówiono o jakiejś hegemonii lub zależności wasalnej. Jak można mówić w ten sposób, gdy chodzi przecież o dwa kraje, których ideały polityczne, kulturalne i moralne oraz interesy są z konieczności te same. Pozostaniemy przywiązani do idei pokoju i Ligi Narodów, w przekonaniu, że jej wielka siła moralna niebawem zatriumfuje nad siłami negacji. Nasz sojusz konstruktywny nie jest skle-

rowany przeciwko nikomu, lecz zmierza jedynie do tego, że aby wśród naszych sąsiadów znaleźć jaknajwiększe koło tych, z którymi moglibyśmy współpracować w lojalnej przyjaźni.

Na toast min. Benesa zabrał głos Barthou, który w przemówieniu swym złożył hołd autorytetowi i sile umysłu prezydenta Masaryka oraz podkreślił dalekowzroczność i szlachetność min. Benesa. Przyjaźń między Francją i Czechosłowacją nie była nigdy zamknięta najmniejszą chmurką. Kraiom naszym obca jest wszelka myśl hegemonii. Nie uznajemy innych norm poza normami prawa i rozsądku. Tożsamość naszych poglądów politycznych tłumaczy nam wspólność i ciągłość naszych działań. Wywołuje to zdziwienie, z czego jednak powinniśmy być dumni. Francja i Czechosłowacja służą tym samym ideałom: domagamy się jedynie ochrony swobód i zachowania naszej spuścizny. Pragniemy, aby wszystkie inne narody korzystały z pokoju, z dobrodziejstw swego życia narodowego.

Po bankiecie wydanym na cześć min. Barthou, odbył się na Zamku w Hradczynie wspaniały raut z udziałem około tysiąca osób.

Hitlerowcy wznowili akcję terrorystyczną w Austrii.

Nieudana próba wysadzenia mostu kolejowego. — Ekscesy hitlerowców połączonych z komunistami w Gmunden.

Wiedeń, 26 kwietnia.

(PAT) Na most kolei lokalnej Muelbach w Górnej Austrii w pobliżu stacji kolejowej dokonali nieudanej próby wysadzenia mostu dynamitowego w nocy zamachu.

Skutkiem eksplozji uszkodzona została nieznacznie poręcz mostu. Ruch pociągów nie doznał przerw.

Wiedeń, 26 kwietnia.

Dzienniki donoszą, że do okolic Gmunden wtargnęła wczoraj z okrzykami „Heil Hitler” liczna grupa demonstrantów, wśród których znajdowali się także komuniści. Demonstranci obrzucali wille burmistrza miasta Swunden kamieniami, wybijając wszystkie szyby. Równocześnie demonstrowano przed domem starosty hr. Pachty, którego zdemolowano 60 szyb.

Do wili dyrektora fabryki cementu w Gmunden dano 40 strzałów.

Szkody materialne, wyrządzone ekscesami, są znaczne. Przypuszczają, że powodem demonstracji były dokonane w ostatnich dniach rewizje, które doprowadziły do wykrycia obfitego ma-

teriału propagandowego narodowych socjalistów. Policja wystąpiła przeciwko demonstrantom przy pomocy kasków. W ciągu godziny przywrócono spokój. Aresztowano kilku narod.-socjalistów i komunistów.

W Gmunden dano 40 strzałów.

Szkody materialne, wyrządzone ekscesami, są znaczne. Przypuszczają, że powodem demonstracji były dokonane w ostatnich dniach rewizje, które doprowadziły do wykrycia obfitego ma-

teriału propagandowego narodowych socjalistów. Policja wystąpiła przeciwko demonstrantom przy pomocy kasków. W ciągu godziny przywrócono spokój. Aresztowano kilku narod.-socjalistów i komunistów.

W Gmunden dano 40 strzałów.

Szkody materialne, wyrządzone ekscesami, są znaczne. Przypuszczają, że powodem demonstracji były dokonane w ostatnich dniach rewizje, które doprowadziły do wykrycia obfitego ma-

teriału propagandowego narodowych socjalistów. Policja wystąpiła przeciwko demonstrantom przy pomocy kasków. W ciągu godziny przywrócono spokój. Aresztowano kilku narod.-socjalistów i komunistów.

W Gmunden dano 40 strzałów.

Szkody materialne, wyrządzone ekscesami, są znaczne. Przypuszczają, że powodem demonstracji były dokonane w ostatnich dniach rewizje, które doprowadziły do wykrycia obfitego ma-

Rozmowy Marsz. Piłsudskiego podczas herbatki

są tematem zainteresowania dyplomacji.

Warszawa, 26 kwietnia.

(B) W kołach dyplomacji warszawskiej mówi się dużo o przebiegu wczorajszej popołudniowej herbatki u Marszałka Piłsudskiego.

Podczas przyjęcia tego obecnym był przez cały czas wśród gości Marszałek Piłsudski, nawiązując żywe rozmowy co raz to z innymi osobistościami ze świata

politycznego i dyplomatycznego. Ogólną uwagę zwróciły jednak dwie dłuższe rozmowy Marszałka Piłsudskiego. Pierwszą z nich odbył Marszałek Piłsudski z ambasadorem amerykańskim p. Cudahy, a drugą z ambasadorem ZSRR — p. Dawtjanem. Ta druga rozmowa trwała wyjątkowo długo, na co zgromadzeni zwrócili szczególną uwagę.

Ambasador Dawtjan wyjeżdża do Moskwy,

aby podzielić się z rządem sowieckim pierwszymi wrażeniami z pobytu w Polsce.

Warszawa, 26 kwietnia.

(B) Dowiadujemy się, że ambasador ZSRR w Warszawie, J. Dawtjan, wyjeżdża w piątek, 27 b. m. rano do Moskwy. Celem podróży ambasadora Dawtjana jest złożenie rządowi sowieckiemu relacji ze swych pierwszych wrażeń po objęciu stanowiska ambasadora swego państwa w Warszawie. Poza tym amb. Dawtjan ma złożyć w Moskwie sprawozdanie o przebiegu wizyty min. Barthou w Warszawie oraz o swej ostatniej, od-

byłej przedwczoraj, rozmowie min. Beckiem.

W związku z bliskim podpisaniem umowy o przedłużeniu polsko-sowieckiego paktu o nieagresji do terminu lat 10-ciu, oraz w związku z naleganiami dyplomatów sowieckich o podpisanie paktu, gwarantującego niepodległość państw bałtyckich — podróż amb. Dawtjana do Moskwy posiada bezspornie duże znaczenie polityczne.

Realny sukces w Londynie.

Warszawa, 26 kwietnia.

(WB) W dn. 27 b. m. wraca do Warszawy z Londynu wiceminister skarbu, p. Adam Koc, który przedwczoraj połącznym wieczorem po kilkumiesięcznych rokowaniach podpisał z wielkim angielskim koncernem technicznym Westinghouse poważną umowę na dokonanie w Polsce na warunkach kredytowych wielkiej inwestycji kolejowo-technicznej.

W ciągu kilku miesięcy po raz drugi podpisuje min. Koc z przedstawicielami przemysłu i kapitału angielskiego umowę, której wykonanie ma przysporzyć Polsce poważnej zdobyczy inwestycyjno-technicznej, a jednocześnie dać zatrudnienie wielu tysiącom robotników i pracowników polskich, stwarzając zarazem tak potrzebną gospodarce państwowej aktywną pozycję w bilansie płatniczym.

Obie umowy z najpoważniejszymi koncernami Wielkiej Brytanii, a mianowicie umowa z lipca ub. roku o elektryfikację warszawskiego węzła kolejowego i obecna umowa o wyposażeniu polskich wagonów kolejowych w hamulce automatyczne, bez których wagonów już za pięć lat nie mogłyby być dopuszczone do kursowania w ruchu między narodowym — są prawdziwą realną zdobyczą gospodarstwa polskiego.

Działalność min. Koca, który — wczoraj jeszcze wybitny żołnierz i dowódca ochotniczych pułków wyspecjalizował się jako pierwszorzędnego negocjatora wielkich transakcji kredytowych, zyskując mir i powagę w najbardziej sceptycznie na rzeczy i na ludzi patrzących kołach wielkiej finansjery międzynarodowej — zasługuje na szczerzy podziw.

Już nawet nie dlatego, że min. Koc zdołał w okresie tak mało jak obecna chwila dezorganizacji gospodarczej całej go świata sprzyjającym w zawieraniu wielkich transakcji kredytowych, uzyskać dla Polski w ciągu krótkiego czasu dwie poważne sumy, liczące łącznie ponad 200 mil. zł. Nawet nie dlatego, że dzięki tym kredytom Polska wzbogaci się o dwie na wielką miarę nowoczesnej techniki zakrojone inwestycje i że dzięki nim znaczna poprawa nastąpi w dziedzinie polskiej wytwórczości i na polskim rynku pracy, ale dlatego przede wszystkim, że min. Koc zawarł dwie tuż po sobie następujące transakcje kredytowe na rynku angielskim, na tym najbardziej w świecie ostrożnym, nieufnym i tylko „na pewniaka” działającym rynku finansowym.

Po podpisaniu pierwszej umowy kredytowej w lipcu ub. roku wyrażaliśmy przekonanie, że sukces ministra Koca polegał na znalezieniu drzwi na rynek kapitałów angielskich, na wyrobieniu na rynku tym zaufania do Polski. Po drugiej transakcji, opiewającej na 132 mil. zł. — podczas gdy pierwsza opiewała na około 60 mil. zł. — wolno powiedzieć, że finansjści angielscy nabrali w ciągu ostatnich miesięcy większego jeszcze zaufania do gospodarstwa polskiego i angażują się w nim w stopniu, zwracającym już uwagę wielkich giełd światowych.

Wolno poza tym podkreślić, że ten drugi kredyt — dwukrotnie większy niż pierwszy — oprocentowany jest niżej. Nie można w sposób bardziej dobitny wykazać wzrostu zaufania wierzyciela do dłużnika niż w ten właśnie. Polskie czynniki rządowo - finansowe przyjęły za zasadę zawieranie umów kredytowych na oprocentowanie coraz niższe. Cho-

(Dalszy ciąg na str. 2-ej).

Realny sukces w Londynie

(Dokończenie).

ciaż o parę drobnych punktów, ale zawsze niżej, niż oprocentowanie kredytu, poprzednio otrzymanego. W przeprowadzeniu tej zasady w praktyce jest za równo wielki sens gospodarczy, jak i do skonały sposób wyrażenia rosnącego autorytetu państwowego. Pożyczka sta bilizacyjna z 1927 r. oprocentowana była w stosunku 7,5 proc. rocznie. Dalsze pożyczki oprocentowane były w grani cach 7 proc. rocznie, pożyczka angielska z lipca ub. roku — 6,5 proc. rocznie, a obecnie podpisał min. Koc zobowiąza nie, opiewające na 6,5 proc. rocznie. Podstawowa zasada jest więc wykony wana skrupulatnie.

Prezydentowi kantonu genewskiego zabroniono wjazdu do kantonu Wallis.

Zurych, 26 kwietnia. Rząd kantonu Wallis postanowił za bronić wstępu na terytorium tego kan tonu socjaliście Leonowi Nicole, prezy dentowi rady kantonu genewskiego, któ-

ry miał wygłosić w Silben (stolica Kan tonu) odczyt p. t. „Szwajcarskie i mię dzynarodowe problemy” na zebraniu partii socjalistycznej.

„Jo-postrach” na wolności.

Dochodzenia kom. Bony nie dały żadnego rezultatu.

Paryż, 26 kwietnia. Sędzia śledczy wypuścił dziś na pro wizoryczną wolność zamieszanego w afere Stawiskiego „Jo postracha” — Hennaux. W związku z tem oraz ze zwolnieniem domniemyanych sprawców

zabójstwa radcy Prince'a, dzienniki u ważają, iż misja komisarza Bony nie do przewodziła do pozytywnych rezulta tów.

„Liberte” domaga się przeniesienia komisarza Bony w stan spoczynku.

Wytyczenie granicy polsko-rumuńskiej

Bukareszt, 26 kwietnia. Do Bukaresztu przybyła polska misja delimitacyjna z delegatem p. Medyskim na czele. Komisja polska przeprowadza wspólnie z władzami rumuńskimi prace, związane z wytyczeniem granicy polsko-rumuńskiej.

Nowy Jork, 26 kwietnia. B. prezydent kubański Machado poszukiwany przez policję. „Herald Tribune” twierdzi, iż rząd kubański ga się ekstradycji byłego prezydenta. Miejsce pobytu Machado, który u chał w niewiadomym kierunku już tygodnia nieznane.

POLSKA STAŁA SIĘ DOJRZAŁA

Barthou nie będzie się mógł pochwalić, że przywrócił Francji starą Polskę z przed 10 lat. — Dlaczego min. Beck nie witał min. Barthou na dworcu kolejowym. Wizyta francuskiego ministra spraw zagranicznych w ocenie prasy angielskiej.

Londyn, 26 kwietnia.

„Manchester Guardian” zamieszcza dziś artykuł wstępny na temat podróży min. Barthou.

Min. Beck — pisze dzienik — nie zjawił się osobiście na dworcu, ponie waż z okazji jego własnej wizyty w Paryżu, nie był on witany osobiście na dworcu przez Paul-Boncoura. Grzeczność polska przejawiała się jednak samorzutnie i p. Barthou o ile nie był wita ny, to jednak odprowadzany jest z naj bardziej wyszukaną kurtuazją.

Byłoby jednak błędem przypisy wać temu aktowi kurtuazji pożądanego znaczenie specjalnego ubiegania się Pol ski o łaski Francji. Jest oczywiste, iż polacy przedewszystkiem pragną przy pomnieć Francji, że aczkolwiek są jej sojusznikami równorzędnymi, nie są zależnymi.

Obie strony były, według komuni katu, bardzo wstrzymywane. Coś się więc za tym komunikatem kryje? So jusz francusko-polski nie jest więcej ta kim, jakim go sam p. Barthou negocjo wał w r. 1921. Nie oznacza to, że so jusz ten umarł, lecz jedynie, że zmie nił on swój charakter i że strony róż nia się nieco w ocenie co do zasług zmian. Podpis Francji pod paktem czterech mocarstw i odrębne rokowania z Niemcami na temat rozbrojenia wygła dały na zagrożenie bezpieczeństwa Pol ski. Dojście do władzy narodowych so cjalistów oraz konsolidacja paktów nie agresji wzdłuż zachodniej granicy Związku Sowieckiego zmusiły Polskę do przewartościowania jej zagranicz nych zobowiązań.

Polacy nie porzucili swych soju szów z Francuzami lub Rumunami, lecz zabezpieczyli się sami podpisując z je dnej strony konkretny pakt nieagresji z Rosją Sowiecką, z drugiej zaś strony przez nawiązanie porozumienia z Niem cami. Oczywiście jest, że Polska nie ma zamiaru zmienić podstaw tej niezależ nej polityki, aby przypodobać się Fran cji lub któremukolwiek innemu sojusznikowi. Jeśli min. Beck i oficjalna prasa polska zgadza się z p. Barthou potaku jąc mu co do egzystencji i trwałości starego sojuszu, to równocześnie pod kreśla z przyłemością, że p. Barthou, według jego własnych słów, wykreślił słowa „zwycięzcy” i „zwycięzeni” ze swego słownika i że wobec tego, ce lem sojuszu jest pokój, to porozumie nie polsko-niemieckie jest z francusko-polskiego punktu widzenia pozytywna zdobycz.

Tyle pod adresem tych we Francji, którzy wyrażają nadzieję, że p. Bar thou naprawi dyplomatyczne szkody. Co się tedy Polacy, to niema mo wy, aby się mógł dokonać nawrót do sojuszu francuskiego w charakterze kli jenta. Polska dojrzała zarówno jako czynnik wojskowy, jak również jako czynnik ekonomiczny. Polska nie szu ka wyłącznie kredytów we Francji. Dopiero co Polska ulokowała w Anglii

kontrakt na prawie 5 milionów funtów szterlingów. Jeżeli francuskie banki nie udziela Polsce tych warunków, które ona stawia, to Polska niewątpliwie zdo będzie kapitały gdzieindziej, aby zakończyć budowę swej ważnej linii kolejowej z Katowic do Gdyni.

Inny dowód dojrzejacej niezależ-

ności: W ostatnim czasie zarysował się zatarg w sprawie cieszyńskiej. 10 lat temu Francja mogła pośredniczyć między swymi sojusznikami. Dziś Francja bar dzo ostrożnie wstrzymuje się od kry tyki.

Reasumując, p. Barthou może przy wieźć do Paryża pewne konkretne re-

zultaty. Nie może jednak oświadczyć, że przywrócił Francji starą Polskę z przed 10 lat. — a jeszcze mniej, że udało mu się przywrócić Polskę z przed przeszło 10-u lat. Polska pozostaje sojuszniczką Francji, zaś, że nie jest pod niczyją kuratelą.

Min. Beck o pobycie min. Barthou w Polsce i o przymierzu polsko-francuskim. — „Minister Barthou zdobył sympatję całego społeczeństwa polskiego”

Paryż, 26 kwietnia. (PAT). Agencja Hawasa ogłasza z Krakowa następujący wywiad z ministrem spraw zagranicznych p. Beckiem: „Pragnąłbym, aby pan oświadczył

wszystkim swym czytelnikom w całym świecie, że my w Polsce uważamy przy mierze pomiędzy naszym krajem a Fran cją nie tylko za trwały element życia międzynarodowego, ale za żywą rze-

czywistość.

W mojem pojęciu, jeśli ktoś aby porozumienie między dwoma państwami uzyskało całkowitą wartość, trzeba na to dwóch czynników: so dzinowej woli odpowiedzialnego i oparcia w opinii publicznej. Bez żadnego dokumentu dyplomatycznego osiągnięcie swojego efektu. Uważam wizytę ministra Barthou wzmocniła lory tych dwóch niezbędnych ele mentów.

Rząd polski nigdy nie zapomni o szającej sympatii, jaką minister Beck oddawał naszym krajem. Podczas wizyty w Polsce minister Barthou pozyskał wzajemną sympatię go społeczeństwa — od pierwszego najskromniejszego obywatela do pospolitej. Napawa mnie to rado ścią, jako ministra spraw zagranicznych, ale również osobiście. Chwile, spędzone z tak znakomitym człowiekiem, jak minister Barthou, są dla mnie do najbardziej ważnych w karierze politycznej.

Minister Beck podkreślił wyso kowi Hawasa, że słowa przezeń wy powiedziane nie są zwykłym oświeczeniem kurtuazji, poczem, kończąc, dodał: „Pomiędzy naszymi dwoma państwami istnieje kapitał spontaniczny, który jest szczerze i trwale. Przebiega on w ostatnich dniach, wskazywała na to Francja, jak i Polska jej siłę i Z tego powinniśmy zdawać sobie ra wu.

Walki w francuskiej partii radykalnej.

Sekretarz generalny podał się do dymisji.

Paryż, 26 kwietnia.

Sekretarz generalny partii radykal nej Milhaud zgłosił na rece prezesa Herrieta prośbę o dymisję z zajmowa nego stanowiska. Powodem tej dymisji jest konflikt, jaki miał miejsce między Milhaud a dep. Schmidtem i komisją po lityki ogólnej partii. Szereg wybitnych osobistości z partii radykalnej zaatakowa ł mianowicie Milhauda za artykuł, który poświęcił partiom prawicowym do zwalczania kandydatur Bergery'ego w wyborach uzupełniających do Izby Deputowanych.

W liście swym do Herrieta Milhaud podkreśla, że Bergery nie jest człon-

kiem partii radykalnej, a zatem człon kowie partii mają swobodę wypowia da nia poglądów o jego działalności. Mil haud nie może się zgodzić na to, by fe deracja radykalna departamentu Seine et Oise, która nie wysunęła kandyda ta partii przy tych wyborach, mogła występować za Bergery, głoszącym upadek republiki, a przeciwko sekre tarzowi partii.

Przeciwko Milhaud występowali przedewszystkiem t. zw. młodzi rady ka li, a w szczególności dep. Zay, b. pod sekretarz stanu Tesson, dep. Schmidt i szereg innych.

Hindusi napadli na samochód Gandhiego.

W czasie walki odniosło rany 3-ch zwolenników Gandhiego

Londyn, 26 kwietnia.

Z Deogharu donoszą, że hindusi or todoksi zaatakowali samochód, w któ rym znajdował się Gandhi. Wokół sa mochodu wywiązała się bójka, 3-ch zwo lenników Gandhiego jest ciężko ran nych.

Zajście jest jednym z epizodów wal-

ki pomiędzy konserwatywnymi kołami hinduskimi a zwolennikami Gandhiego, prowadzącymi, w myśl jego wskazań, kampanię na rzecz pariasów.

Gandhi oświadczył, iż gdyby się oka zało, że winnymi zajścia byli jego zwo lennicy, rozpocznie pokutę.

Zagadnienia wewnętrznej polityki Niemiec

oświecił 60 tys. tłumowi minister propagandy Goebbels.

Berlin, 26 kwietnia.

Minister Goebbels, przemawiając w Duesseldorfie wobec 60-tysiecznego tłu mu, poruszył wszystkie najbardziej pa lące zagadnienia wewnętrznej polityki niemieckiej. Najważniejszym zadaniem — mówił minister — wobec któ rego stanął rząd narodowo-socjalistycz ny, jest walka z nędzą. Konieczność o żywienia gospodarstwa narodowego zmusiła rząd Rzeszy do olbrzymich za kupów surowców zagranicznych. Mówi w związku z tem o trudnej sytu-

acji waluty niemieckiej, minister oświad czył, że rząd nie dopuści do inflacji i wezwie raczej naród niemiecki do wal ki o stałość waluty niż odda ją na pa stwę międzynarodowych machinacji giełdowych.

Mówiąc o pokojowych zamiarach Niemiec oraz o zadaniach oddziałów szturmowych, Goebbels oświadczył, że zorganizowane one zostały nie dla woj ny lecz dla pokoju, aby zapobiedz możli wości jakiegokolwiek przewrotu we wnętrznego w Niemczech.

CASINO

Ceny miejsc niższe od 1.09

Pieśniarz Warszawy

Wspaniała komedia polskiej produkcji
EUG. BODO
MICHAŁ ZNIEC
WŁAD WALTER
M. GORCZYŃSKA
Nadprogram: Bohaterska wyprawa
„CZELUSKINA”

Zamach bombowy na hiszpańskiego ministra.

Min. spraw wewnętrznych cudem ocalał. — Prawica przygotowuje zamach stanu? — Wzrost sympatji do monarchistów. — Kto zwycięży: Lerroux czy prezydent Zamora.

PARYŻ, 26 kwietnia. (PAT). Z Madrytu donoszą: Nocy dzisiejszej dokonano zamachu bombowego na ministra spraw wewnętrznych. Wybuch bomby nastąpił po przejeździe samochodu ministra. Sprawca zamachu uciekł.

W Madrycie panuje wielkie podniecenie. Liczą się ogólnie z nowym wybuchem walk domowych. Wobec niemożności rozwiązania kryzysu gabinetowego, kursują pogłoski o możliwym ustąpieniu ze stanowiska prezydenta republiki.

Ugrupowania lewicowe rozwinęły w Madrycie agitację za rozwiązaniem kortesów.

Madryt, 26 kwietnia. Po dymisji rządu Lerroux, sytuacja polityczna w Hiszpanii stała się jeszcze bardziej naprężona, tak, że w całym kraju ogłoszono stan ostrego pogotowia. Co do likwidacji przesilenia rządowego brak jakichkolwiek danych. Istnieje możliwość utworzenia jedynie rządu mniejszości.

Jak prezydent republiki z tego charakteru politycznego wybranie, narazie nie wiadomo. Pogłoski o zamierzonym rozwiązaniu kortesów i zarządzeniu nowych wyborów uważane są za mało prawdopodobne, bowiem okres przedwyborczy przetrwałby się tylko do powiększenia charakteru.

W KOLACH PRAWICOWYCH WYBUWA SIĘ CIĄGLE KONIECZNOŚĆ USTANOWIENIA W KRAJU DYKTATORSTWA WOJSKOWEGO, a dopiero gdy w nastąpi uspokojenie, nastąpiłoby powrót do normalnych stosunków konstytucyjnych.

Panuje olbrzymie poruszenie w sferach socjalistycznych, które zapewniają, że prawica przygotowuje się do zamachu stanu.

Wobec tych pogłosek organizacje socjalistyczne powzięły zarządzenia, celem przeciwdziałania domniemanej akcji prawicy.

Wbrew komunikatom oficjalnym utrzymuje się opinia, że przyczyną dymisji rządu Lerroux były coraz bardziej napięte stosunki wewnętrzne w Hiszpanii, które wykazują wzrost sympatji do monarchistów.

Ostatnie wiadomości z Madrytu o zamachu monarchistycznym zdają się potwierdzać te pogłoski. Ogłoszenie stanu alarmowego w całej Hiszpanii oraz zamach na ministra spraw wewnętrznych wywołały żywe poruszenie opinii publicznej.

Jak przypuszczają, członkowie stronnictwa radykalnego, niedoszłe orędzie prezydenta republiki Zamory zawierało krytykę rządu Lerroux i całego parlamentu.

W tych warunkach trudno sądzić, aby w obozie radykalnym znalazł się człowiek, któryby poparł zastrzeżenia prezydenta. Zastrzeżenia te dotyczyły przede wszystkim amnestii i przywrócenia do służby czynnej b. wojskowych, przeciwników ustroju republikańskiego.

Zdaniem prezydenta krok ten naraziłby państwo na ryzyko nowych wyborów przeciwko ustrojowi republikańskiemu. Ponadto prezydent Zamora zastrzegł, iż dopuścił do objęcia amnestii uczestników spisku z dnia 10 sierpnia 1932 r.

Min. Koc w drodze do Warszawy. Londyn, 26 kwietnia. Dziś o godz. 2-ej popołudniu odjechał do Warszawy pp. wiceminister skarbu Adam Koc, wiceminister komunikacji inż. Piasecki i dyr. dr. Jerzy Nowak. Odjeżdżających żegnali na dworcu: ambasador Skirmunt z członkami ambasady, oraz dyrektorzy firmy Westinghouse.

Przywódca akcji ludowej Gil Robles oświadczył, że wbrew krążącym pogłoskom stronnictwo jego nie zamierza narazie podkreślać swego charakteru republikańskiego, ograniczy się jedynie do akcji, mającej na celu udoskonalenie metod parlamentarnych. Oświadczenie to jest tłumaczone jako chęć zachowania neutralności w obecnym kryzysie gabinetowym. Narazie więc walka toczy się pomiędzy zwolennikami Lerroux i prezydenta Republiki.

Paryż, 26 kwietnia. Z Madrytu donoszą: Pogłoski, w myśl których wydaje się prawdopodobne utworzenie gabinetu zdecydowanie republikańskiego, mającego na czele osobistość ponad partyjną, stają się coraz wyraźniejsze.

Wysuwane jest nazwisko Rigo Avello obecnego komisarza hiszpańskiego w Maroku. Gdyby plan ten okazał się nie możliwy, przewidywane jest utworzenie gabinetu prawego centrum, opartego o szerszą podstawę parlamentarną, niż posiadał ostatni rząd. Dopiero w razie nie udania się obu tych kombinacji, powróciłoby do koncepcji gabinetu, na czele którego stanąłby ponownie Lerroux.

Paryż, 26 kwietnia. Willa „Coeur Monique” jest nadal przedmiotem zainteresowania reporterów paryskich i szerokiej rzeszy publiczności, które odbywają wycieczki do Barbisson.

Wczoraj przyjechał do willi samochód, który zabrał sześć „wielkich skrzyń” i odjechał do Paryża. Bezpośrednio potem przybyli do willi dostawcy, a więc węglarz, pracznia, mleczarka i t. d., domagając się zapłaty długów. Do wnętrza ich nie wpuszczono. Rachunek uregulowany został przed willą.

Po południu na furtce willi Trockiego ukazało się ogłoszenie: „Sprzedam trzy psy w cenie 1.500, 700 i 400 franków”.

Nowy Jork, 26 kwietnia. Mimo wystawienia całej armii policjantów, żandarmerji i detektywów przeciwko Dillingerowi, jego dwu towarzyszy i rudowłosej kochance Dillingera, mimo wciągnięcia do udziału w pościgu psów policyjnych, samolotów i samochodów pancernych, nie zdołano wytropić obecnej kryjówki „wroga Ameryki nr. 1”.

Wywołuje to w opinii amerykańskiej oburzenie przeciwko policji, którą oskarża się o niedołęstwo. Miasteczka w środkowo-zachodnich stanach żyją ciągle pod grozą wtargnięcia bandyty.

Wszystkie banki, szczególnie filje banków kanadyjskich, otrzymały straż policyjną, istnieje bowiem obawa, że Dillinger, chcąc przedrzeć się do Kanady, będzie się starał zdobyć walutę kanadyjską.

Istnieje przypuszczenie, że Dillinger już przekradł się przez granicę, lub też zdołałszy zmylić czujność policji dotarł do Milwaukee, Chicago, Detroit, czy innego wielkiego miasta, gdzie łatwiej się ukryć.

Władze otrzymują wiadomości o równoczesnym zaobserwowaniu bandy Dillingera w różnych miejscowościach, oddległych od siebie nawet o 1.000 mil. I tak banda jego miała dokonać wczoraj napadu na farmę w Elkriver w stanie Minnesota, a o tej samej porze miał Dillinger złupić bank w Akron w stanie Ohio.

Na podstawie doniesień przygodnych informatorów policja zatrzymała w szeregach pociągów pod Staunton w stanie Wirginia ekspres waszyngtoński, tym pociągiem bowiem mieli jechać bandyci. Przeszukanie całego pociągu nie doprowadziło do żadnych wyników.

W każdym rabunku, w każdym napadzie ludność widzi rękę Dillingera, co ogromnie utrudnia pościg.

Władze otrzymują wiadomości o równoczesnym zaobserwowaniu bandy Dillingera w różnych miejscowościach, oddległych od siebie nawet o 1.000 mil. I tak banda jego miała dokonać wczoraj napadu na farmę w Elkriver w stanie Minnesota, a o tej samej porze miał Dillinger złupić bank w Akron w stanie Ohio.

Na podstawie doniesień przygodnych informatorów policja zatrzymała w szeregach pociągów pod Staunton w stanie Wirginia ekspres waszyngtoński, tym pociągiem bowiem mieli jechać bandyci. Przeszukanie całego pociągu nie doprowadziło do żadnych wyników.

W każdym rabunku, w każdym napadzie ludność widzi rękę Dillingera, co ogromnie utrudnia pościg.

Władze otrzymują wiadomości o równoczesnym zaobserwowaniu bandy Dillingera w różnych miejscowościach, oddległych od siebie nawet o 1.000 mil. I tak banda jego miała dokonać wczoraj napadu na farmę w Elkriver w stanie Minnesota, a o tej samej porze miał Dillinger złupić bank w Akron w stanie Ohio.

Trocki zamieszka w Turcji

na Wyspach Książęcych. — Sekretarze pakują rzeczy i opróżniają willę „Coeur Monique”.

Ze Stambułu nadeszła wiadomość, że rząd turecki wyraził zgodę na powrót Trockiego do Turcji. Trocki zamieszkać może na wyspach Książęcych tam gdzie przedtem i na tych samych warunkach jak dawniej.

Jeden z sekretarzy oświadczył, że Trocki oddawna już opuścił willę. Ma się on udać do Turcji przez Marsylję.

W pogoni za „wrogiem Ameryki Nr. 1”

Olbrzymia armia policji, detektywów i żandarmerji tropi bandytę Dillingera. — Banki otrzymały specjalną straż policyjną.

Władze otrzymują wiadomości o równoczesnym zaobserwowaniu bandy Dillingera w różnych miejscowościach, oddległych od siebie nawet o 1.000 mil. I tak banda jego miała dokonać wczoraj napadu na farmę w Elkriver w stanie Minnesota, a o tej samej porze miał Dillinger złupić bank w Akron w stanie Ohio.

Na podstawie doniesień przygodnych informatorów policja zatrzymała w szeregach pociągów pod Staunton w stanie Wirginia ekspres waszyngtoński, tym pociągiem bowiem mieli jechać bandyci. Przeszukanie całego pociągu nie doprowadziło do żadnych wyników.

W każdym rabunku, w każdym napadzie ludność widzi rękę Dillingera, co ogromnie utrudnia pościg.

Władze otrzymują wiadomości o równoczesnym zaobserwowaniu bandy Dillingera w różnych miejscowościach, oddległych od siebie nawet o 1.000 mil. I tak banda jego miała dokonać wczoraj napadu na farmę w Elkriver w stanie Minnesota, a o tej samej porze miał Dillinger złupić bank w Akron w stanie Ohio.

Na podstawie doniesień przygodnych informatorów policja zatrzymała w szeregach pociągów pod Staunton w stanie Wirginia ekspres waszyngtoński, tym pociągiem bowiem mieli jechać bandyci. Przeszukanie całego pociągu nie doprowadziło do żadnych wyników.

W każdym rabunku, w każdym napadzie ludność widzi rękę Dillingera, co ogromnie utrudnia pościg.

Władze otrzymują wiadomości o równoczesnym zaobserwowaniu bandy Dillingera w różnych miejscowościach, oddległych od siebie nawet o 1.000 mil. I tak banda jego miała dokonać wczoraj napadu na farmę w Elkriver w stanie Minnesota, a o tej samej porze miał Dillinger złupić bank w Akron w stanie Ohio.

Na podstawie doniesień przygodnych informatorów policja zatrzymała w szeregach pociągów pod Staunton w stanie Wirginia ekspres waszyngtoński, tym pociągiem bowiem mieli jechać bandyci. Przeszukanie całego pociągu nie doprowadziło do żadnych wyników.

W każdym rabunku, w każdym napadzie ludność widzi rękę Dillingera, co ogromnie utrudnia pościg.

Władze otrzymują wiadomości o równoczesnym zaobserwowaniu bandy Dillingera w różnych miejscowościach, oddległych od siebie nawet o 1.000 mil. I tak banda jego miała dokonać wczoraj napadu na farmę w Elkriver w stanie Minnesota, a o tej samej porze miał Dillinger złupić bank w Akron w stanie Ohio.

Na podstawie doniesień przygodnych informatorów policja zatrzymała w szeregach pociągów pod Staunton w stanie Wirginia ekspres waszyngtoński, tym pociągiem bowiem mieli jechać bandyci. Przeszukanie całego pociągu nie doprowadziło do żadnych wyników.

Delegacja rolnictwa niemieckiego w Warszawie

na konferencji z przedstawicielami polskiego rolnictwa.

Warszawa, 26 kwietnia. W czwartek 26 b. m. przybyła do Warszawy delegacja niemieckich sfer rolniczych. Przewodniczącą delegacji niemieckiej dr. Reischle oraz zastępcą przewodniczącego dr. H. E. Winter złożyli w południe wizyty w min. rolnictwa oraz w związku izb i organizacji rolniczych R. P. poczem byli podejmowani śniadaniem przez prezesa państwa wych zakładów przemysłowo-zbożowych.

O godz. 4 po poł. odbyło się pod przewodnictwem p. prezesa K. Fudakowskiego pierwsze posiedzenie obu delegacji polskiej i niemieckiej w lokalu związku izb i organizacji rolniczych R. P. Na posiedzeniu tem wygłosili referaty pp. dr. Reischle na temat „Regulowanie rynków i cen niemieckiej polityki rolnej” oraz dr. Saure na temat: „Niemieckie prawo spadkowe i jego wpływ na politykę handlową”. Wieczorem o godz. 8.30 w poselstwie niemieckim delegacja niemiecka oraz zaproszeni goście ze sfer rządowych i rolniczych byli podejmowani obiadem.

Konferencja kolejowa w Wilnie.

Polska, Niemcy i Sowiety układają wspólnie taryfy kolejowe

Wilno, 26 kwietnia. (PAT) Wczoraj otwarto tu 10-tą polsko-niemiecko-sowiecką konferencję związkową, która opracowuje nowe taryfy w komunikacji między temi państwami. Na konferencję przyjechało 7-miu delegatów niemieckich i czterech sowieckich.

Na czele delegacji polskiej stoi naczelnik wydziału w ministerstwie komunikacji Matoga, na czele delegacji niemieckiej dr. Schmidt, z dyrekcji kolejowej we Wrocławiu oraz na czele delegacji sowieckiej pełnomocnik komisarza ludowego do spraw komunikacji Kirsanow.

W imieniu ministra komunikacji, Butkiewicz, delegatów powitał dyrektor kolei w Wilnie inż. K. Falkowski, który równocześnie otworzył konferencję. Właściwe obrady rozpoczęły się w dn. 26 b. m. Konferencja, której przewodniczy kierownik delegacji niemieckiej dr. Schmidt, potrwa około 3-4 tygodni.

W imieniu ministra komunikacji, Butkiewicz, delegatów powitał dyrektor kolei w Wilnie inż. K. Falkowski, który równocześnie otworzył konferencję. Właściwe obrady rozpoczęły się w dn. 26 b. m. Konferencja, której przewodniczy kierownik delegacji niemieckiej dr. Schmidt, potrwa około 3-4 tygodni.

W imieniu ministra komunikacji, Butkiewicz, delegatów powitał dyrektor kolei w Wilnie inż. K. Falkowski, który równocześnie otworzył konferencję. Właściwe obrady rozpoczęły się w dn. 26 b. m. Konferencja, której przewodniczy kierownik delegacji niemieckiej dr. Schmidt, potrwa około 3-4 tygodni.

W imieniu ministra komunikacji, Butkiewicz, delegatów powitał dyrektor kolei w Wilnie inż. K. Falkowski, który równocześnie otworzył konferencję. Właściwe obrady rozpoczęły się w dn. 26 b. m. Konferencja, której przewodniczy kierownik delegacji niemieckiej dr. Schmidt, potrwa około 3-4 tygodni.

W imieniu ministra komunikacji, Butkiewicz, delegatów powitał dyrektor kolei w Wilnie inż. K. Falkowski, który równocześnie otworzył konferencję. Właściwe obrady rozpoczęły się w dn. 26 b. m. Konferencja, której przewodniczy kierownik delegacji niemieckiej dr. Schmidt, potrwa około 3-4 tygodni.

W imieniu ministra komunikacji, Butkiewicz, delegatów powitał dyrektor kolei w Wilnie inż. K. Falkowski, który równocześnie otworzył konferencję. Właściwe obrady rozpoczęły się w dn. 26 b. m. Konferencja, której przewodniczy kierownik delegacji niemieckiej dr. Schmidt, potrwa około 3-4 tygodni.

W imieniu ministra komunikacji, Butkiewicz, delegatów powitał dyrektor kolei w Wilnie inż. K. Falkowski, który równocześnie otworzył konferencję. Właściwe obrady rozpoczęły się w dn. 26 b. m. Konferencja, której przewodniczy kierownik delegacji niemieckiej dr. Schmidt, potrwa około 3-4 tygodni.

W imieniu ministra komunikacji, Butkiewicz, delegatów powitał dyrektor kolei w Wilnie inż. K. Falkowski, który równocześnie otworzył konferencję. Właściwe obrady rozpoczęły się w dn. 26 b. m. Konferencja, której przewodniczy kierownik delegacji niemieckiej dr. Schmidt, potrwa około 3-4 tygodni.

W imieniu ministra komunikacji, Butkiewicz, delegatów powitał dyrektor kolei w Wilnie inż. K. Falkowski, który równocześnie otworzył konferencję. Właściwe obrady rozpoczęły się w dn. 26 b. m. Konferencja, której przewodniczy kierownik delegacji niemieckiej dr. Schmidt, potrwa około 3-4 tygodni.

W imieniu ministra komunikacji, Butkiewicz, delegatów powitał dyrektor kolei w Wilnie inż. K. Falkowski, który równocześnie otworzył konferencję. Właściwe obrady rozpoczęły się w dn. 26 b. m. Konferencja, której przewodniczy kierownik delegacji niemieckiej dr. Schmidt, potrwa około 3-4 tygodni.

W imieniu ministra komunikacji, Butkiewicz, delegatów powitał dyrektor kolei w Wilnie inż. K. Falkowski, który równocześnie otworzył konferencję. Właściwe obrady rozpoczęły się w dn. 26 b. m. Konferencja, której przewodniczy kierownik delegacji niemieckiej dr. Schmidt, potrwa około 3-4 tygodni.

Kim był Feliks Dzierżyński

Szlachcic polski z pochodzenia, syn właściciela ziemskiego i nauczyciela matematyki zaradczym, fanatyk religijny do 16-go roku życia, został później twórcą rosyjskiej „Czeka”.

Fanatyczny bolszewik, tępił niechętnie przeciwników

19 grudnia 1917 roku, w Smolnym Instytucie w Piotrogradzie, w pokoju oznaczonym numerem 75, biegł z kąta w kąt mały, łysy człowiek. W zniszczonej marynarce. Lenin denerwował się, słuchając raportu zarządzającego sprawami Sownarkomu (rada komisarzy ludowych), Włodzimierza Boncz-Brujewicza. Boncz donosi o panującej panice w partii, o wzrastającym niezadowoleniu z powodu rządów bolszewików, o możliwości spisków i zamachów.

Nieprzyjemny raport został przez Lenina przerwany w półsłowie:

— Czy nie możemy znaleźć swojego Fouquier-Tinville'a, który zrobiłby porządek z kontrrewolucją?

Następnego dnia Fouquier-Tinville rosyjskiej rewolucji został znaleziony. Był w tym samym mieście Piotra, opartym przez bolszewików.

20 grudnia 1917 roku w Smolnym Instytucie odbyły się naradziły wszechrosyjskiej Czeka. Na plenarnym posiedzeniu, pod ochroną mauzerów marynarzy, gorącym gniewem i świętym oburzeniem, wystąpił październikowy Fouquier-Tinville.

Feliks Dzierżyński nosił żołnierską koszulę i wysokie buty z cholewami. Mówił szybko, zdenerwowanym głosem o drogach ocalenia rewolucji, o terrorze:

— Tak, rewolucji musi towarzyszyć śmierć, ale w tem niema nic nadzwyczajnego. Nam nie wolno prowadzić długich rozmów. Zbyt pobłażliwie spoglądamy na to co się dzieje wokół nas.

Musimy zastosować wszystkie formy terroru poświęcić na to wszystkie swe sily. Proszę nie myśleć, że ja poszukuję form rewolucyjnego prawodawstwa. Ale teraz toczy się walka, pierś o pierś, walka śmiertelna i od naszej decyzji będzie zależało, kto zwycięży. — wołał chudy, o ascetycznym wyglądzie człowiek, przypominający przebranego w mundur mnicha. — Ja żądam organizacji rewolucyjnej rozprawy. I pragnę tylko jednego — być wiernym psem światowej rewolucji.

Protokół grudniowego posiedzenia przechowywany jest na Kremlu jako relikwia, gdyż pisany był własnoręcznie przez Lenina. Protokół brzmiał:

— „Nazwać komisję — Wszechrosyjską Nadzwyczajną Komisją przy radzie komisarzy Ludowych do walki z kontrrewolucją (Wsierosijskaja Czere-

zwyczajnaja Komisja) i zatwierdzić ją w składzie: — przewodniczący towarzysysz Feliks Dzierżyński”.

Przy oklaskach góry partyjne, Dzierżyński wzniósł „rewolucyjny miecz”. Przewyższył jakobinów i hiszpańską inkwizycję. Przewyższył swego wielkiego poprzednika Fouquier-Tinville'a. „Czeka” zaczęła działać.

Kim był ten człowiek, który rozpętał największy terror w obronie rewolucji?

O przodku Feliksa Dzierżyńskiego, rotmistrzu Mikołaju Dzierżyńskim księgi rodzinne starego rodu szlacheckiego. Dzierżyńskich piszą, że 11 kwietnia 1663 roku, kupił on majątek ziemski „Spicy”. Majątek ten otrzymał później nazwę „Dzierżynowo”, w oszmiańskim powiecie, wileńskiej gubernji. Ojciec przewodniczącego „Czeka”, Edmund-Rufim Dzierżyński ukończył w roku 1863 uniwersytet w Petersburgu i niezależnie od gospodarowania majątkiem zajmował stanowisko nauczyciela gimnazjalnego matematyki i fizyki.

I w tym majątku „Dzierżynowo” w roku 1877 urodził się Feliks Dzierżyński. Rodzina jego była duża; trzy siostry, czterech braci. Rodzina nie była bogata. Stracili niemal wszystko przodkowie i gdy Feliks urodził się, posłano jeszcze tylko 92 morgi gruntu.

Feliks był zupełnie niepodobny do ojca. Wzrost był w matkę, Helenę Januszewską, kobietę niepospolitej urody. Zachował te same ostre, arystokratyczne rysy twarzy, lekko zmrużone oczy, i niewielkie usta, z kącikami opuszczonymi w dół. Jakbyby wечно skrzywione w pogardliwy uśmiech. Młodzieńcze portrety Feliksa Dzierżyńskiego nie zwykły są podobne do portretu młodego Rafaela. Dzierżyński był bardzo kobiecy, wysoki, zgrabny.

Ala już w latach dziecięcych delikatne dziecko szlacheckie odznaczało się nieopanowaną porywcznością, gwałtownym temperamentem, kapryśną wolą. Był ulubieńcem matki i w rodzinie nie nazywano go inaczej, jak „feliks rodzinny”.

Wychowywany był w surowym katolicyzmie.

— „Do 16 roku byłem fanatycznie religijny i przygotowywałem się do wstąpienia do seminarjum duchownego” — pisał później Dzierżyński.

— Nie mogę żyć bez Boga — mówił

Feliks, gdy był 16-letnim młodzieńcem. I ci, którzy znali go w tym okresie jego życia, zgodnie stwierdzają jego egzaltowaną religijność.

Niewątpliwie historia walki kościoła katolickiego, historia inkwizycji, wywarła wielki wpływ na duszę pięknego, młodego szlachećca. W każdym bądź razie, jak bardzo był fanatyczny w swej głębokiej wierze przyszły organizator terroru, świadczy następujący epizod z jego życia.

Gdy Feliks przygotowywał się do kariery duchownej, pragnąc zostać księdzem nie tylko sam spędzał czas na modlitwie, ale zmuszał do modłów swe siostry i swych braci. Z oczu tego delikatnego młodzieńca już wówczas wyciekał wyraz nieznoszący sprzeciwu fanatyka. Lecz nie fanatyk bierny, tylko fanatyk czynu, nawet fanatyk gwałtu.

Nie wiem, czy dobrze się stało, że zarówno matka jak i przyjaciel ksiądz przekonali młodzieńca, że nie powinien poświęcać się duchownej karierze.

Ala treść życia polegała nie w obronie przez niego drożdze, lecz w namietnościach jakie opanowywały jego duszę i serce, w całym duchowym ustroju Feliksa. I w kilka miesięcy po rezygnacji jego z kariery pasterza, księdza, w duszy jego nastąpił nagły zwrot.

Wiadomo powszechnie jak wielkim dramatem jest niekiedy taki przełom młodzieńczy. W Dzierżyńskim rozbudził on wszystkie tajne namietności, wzbudził namietność już jawne. Ale ta burzliwość była zupełnie inna. Dzierżyński nie był naturą obserwatora, zagłębionego swolmem „ja”. Natura Dzierżyńskiego, go jak każdego fanatyka, kierowała się woli nie w głąb, ale na zewnątrz, na otoczenie. O tym swoim przełomie Dzierżyński pisze:

— „Cały rok myślałem o tem, że nie ma Boga i starałem się przekonać o tem wszystkich”.

Ten obciążony krwią błękitną starożytnego rodu młodzieniec, przekorny, burzliwy, fanatyczny, już kształcił się na agitatora. Unicestwienie wszystkiego, co nie jest tem, w co wierzył Feliks Dzierżyński, było jedynym jego marzeniem.

I dlatego nie wykonał on swej obietnicy, którą wypowiedział w chwili przełomu — nie zastrzelił się. Gdy to mówił — nie znał siebie. Tacy ludzie jak Dzierżyński nie kończą jako samo-

FELIKS DZIERŻYŃSKI
organizator i kierownik „Czeka” w Sowiecie

bójcy. Nie, oni — zabijają. I młodzieńca Dzierżyński, gdy „zabił swego Boga”, zetknął się z kółkiem młodzieńców gimnazjalnej Alfonsa Morawskiego. Trzymał od kolegi broszurkę P. T. „furcki program” i po przeczytaniu — jak sam twierdzi — „w mgnieniu oka stał się wyznawcą”.

Od tej chwili wszędzie, wśród braci i siostr, wśród kolegów i starszych na było ujrzeć Feliksa, namietnie się zapoznać wszystkich z jego broszurką, z jego nowymi poglądami i przekonaniami. Gdy miał 17 lat wystąpił z gimnazjum i przestał się czytać, poświęcając się całkowicie działalności rewolucyjnej.

20 grudnia 1917 roku ta chora dusza ten kraciowy fanatyzm, zaprowadził Dzierżyńskiego na stanowisko komisarza stycznego Torkwemady.

Dzierżyński powtórzył słowa Lenina:

— Niechaj 90 procent ludzi zginie, byleby 10 procent mogło dożyć światowej rewolucji.

Podniósł miecz i zaczął składać ofiary na ołtarzu komunistycznej rewolucji. (r.).

Roman G.

Bieże z piasku.

Migawki z Djabłej Wyspy.

Djabła wyspa jest francuskim Sybiem. Najokrutniejsi zbrodniarze, którym sąd z jakichś względów łagodzących nie wymierzył kary śmierci na gilotynie, wysłani są w drodze łaski na Djabła Wyspę. Watpliwa to łaska, bo niewiadomo co lepsze — czy odrzucać się z głową i nie mieć już z nią kłopotu, czy gnąć w kazamatach więziennych, pracować na ciężkich robotach i po paru latach nóżki wyciągnąć z wyczerpania, lub na żółta febre, która dziesiątkuje tam więźniów.

Klimat zabójczy, praca nadludzka, więzienie najcięższe....

Rzadko kto powraca z Djabłej Wyspy.

Ala największy nawet zbrodniarz, który ma na sumieniu życie innych ludzi — sam chce żyć. Chce wrócić, chce uciec z tej przeklętej wyspy śmierci. Cóż, kiedy straż więzienna jest czujna, władze pilnują i komu nawet uda się wymknąć poza mury więzienia, jakże przepłynie morze?

Ala czy można żyć w tem piekle, bodaj bez promyka nadziei, że kiedyś jednak się to skończy?

Grupa przestępców, deportowanych na Djabła wyspę, ułożyła plan ucieczki. Wydosłali się poza obrob fortęcy więziennej i ukryli się w niedostępnych bagnach. Dokonali rzeczy trudnej, ale nie najtrudniejszej, chodzi bowiem jeszcze o opuszczenie wyspy. Władze nawet niebardzo szukają zbiegów, tylko pilnie stróżują na wybrzeżach, aby żadna łódź nie odbiła bez kontroli. Władze wiedzą, że zbieg albo utonie w trzęsawiskach, albo umrze na febre, albo, przekonawszy się o bezcelowości wysiłków, sam powróci do więzienia. Póć więc zadawać sobie fatywę pościugu?

Więźniowie jednak, o których mówię, mieli swoją kombinację.

Weszli w dyplomatyczne konszachty z nielicznymi tubylcami i zyskali ich pomoc w wykonaniu swego planu. Zdobli pirogę, którą zamierzali wydosłać się na morze, a potem — w świat.

Ala wtedy właśnie jeden z zbiegów zapadł na żółta febre. Cóż z nim zrobić? Wzięć ze sobą nieprzytomnego człowieka, który jest „u nogi”, wówczas gdy chodzi o swobodę ruchów, a

oprócz tego grozi zarażeniem innych?

Nie czas na sentymenty! Niech zostanie w bagnach i zamrze z głodu i go rączki. Miraż wolności jest silniejszy od niewczesnej czułości.

Zostawili więc towarzysza, złożonego chorobą, siedli do pirogi i odpłynęli. Ale nie wszyscy...

Jeden z nich nie mógł znieść myśli że nieprzytomny, bezsilny człowiek, porzucony zostanie sam jeden w bagnach na pastwę moskitów, głodu i dzikich zwierząt. Wyrzekł się więc myśli o ucieczce, powrócił do wolności, do ludzkiego życia — został przy chorym i podczas gdy tamci szczęśliwie wymknęli się strażom, on niósł towarzysza przez trzęsawiska z powrotem do więzienia.

Tu zaś odpokutował przedewszystkiem za próbę ucieczki.

Chory zaś, przeniesiony do szpitala więziennego — wyzdrowiał.

Po paru miesiącach spotkali się znów na ciężkich robotach.

Ocalony docenił wielkość poświęcenia swego zbawcy i przejęty wdzięcznością gorąco mu dziękował. Zbliżyli się, zaprzyjaźnili, wyznali sobie za co który został skazany.

Szlachetny więzień, który kosztem swej wolności uratował kolegę od niechybnej śmierci, opowiedział mu teraz

swoją historię, że przed kilku laty pewnej wiosce u podnóża Pirenej popełniono zbrodnię, że został o nią karzony, a choć Bogiem się swiadał, że jej nie popełnił, nie mógł wykazać swego alibi i sąd skazał go na zesłanie na Djabła Wyspę. Pokutuje tu w nieswoje winy.

Ta spowiedź do głębi wstrząsnęła słuchaczem. Nie dlatego, by go tak poraziła potworność omyłki sądowej, dlatego, że niejawnym sprawcą zbrodni był właśnie on. On to dokonał mordu w wiosce pirenejskiej, zbiegł się, a później za inną zbrodnię skazany został na tę wyspę.

I tu trzeba trafić, że ocalał mu ten właśnie, który niewinnie skazał go na niego clerpi kare.

Nawet zatwardziałe serce — brzoza nie zniósł tego kontrastu wyidealizowanej krzywdy z doznaniem dziejstewem.

Przed władzami więziennymi znalazł się do zbrodni, sam się oskarżył, nastąpiła po latach rewizja proces sądowej.

Prawdziwy winowalec dozwolił wziąć na swe barki ciężar nowego roku.

Cześć bohaterstwu nawet... nie bardziej zbrodniarza!

Kwiecień
27Dziś Piotra Kanizjusza
Jutro Pawła od Krzyża

Wschód słońca	4.15
Zachód słońca	18.51
Wschód księżyca	17.09
Zachód księżyca	3.26
Długość dnia	14.46
Przybyło dnia	6.28

Biura starostwa gr. mają być przeniesione na Al. Kościuszki.

Jak nas informują, między przedstawicielami komendy wojewódzkiej P.P. a upadłym Bankiem Handlowym w Łodzi, przy ul. Aleje Kościuszki 15 toczą się obecnie pertraktacje w celu wydzierżawienia tego gmachu dla rozlokowania tam biur i urzędów komendy wojewódzkiej P. P., komendy P. P. na m. Łódź, urzędu śledczego oraz starostwa grodzkiego w Łodzi, zaś dotychczasowy lokal przy ul. Kilińskiego miał być oddany do dyspozycji właściciela domu.

Z chwilą dojścia do skutku tych pertraktacji zlikwidowane zostaną z dniem 1 lipca r. b. obie ekspozytury starostwa grodzkiego przy ul. Moniuszki i Bazarnej i włączone do starostwa grodzkiego przy ul. Aleje Kościuszki 15.

Przeniesienie powyższych biur miało nastąpić z dniem 1 lipca r. b. (w).

Nie wolno się znęcać nad zwierzętami domowymi.

Urząd wojewódzki w Łodzi otrzymał wczoraj specjalne pismo z ministerstwa spraw wewnętrznych w bardzo ciekawą sprawę — obrony zwierząt domowych. W piśmie swem ministerstwo stwierdza, iż wielokrotnie zaobserwowano wypadki znęcania się ludzi nad zwierzętami domowymi, zwłaszcza koniami i psami i kotami, co nietylko sprawia cierpienie zwierzętom ale obraża poczucie moralne społeczeństwa.

Wobec powyższego ministerstwo poleca, aby urząd wojewódzki upoważnił policję oraz funkcjonariuszy państwowych samorządowych do nakładania grzywien w drodze doraźnych mandatów karnych na osoby, dopuszczające się tego przekroczenia. (i).

Aresztowanie Langfussa w łasku w Rudzie Pabjanickiej.

Jak donosiliśmy, przed trzema dniami, po awanturze rodzinnej została załapana dwoma strzałami z rewolweru Per Wygnafiska w chwili, gdy w mieszkaniu swego zięcia Langfussa szykowała się do wyprowadzki.

Langfuss transportowany do aresztu zdołał się wymknąć eskortie i zbiegł. Za zbiegiem zabójcą rozpisali władze listy gończe.

Wczoraj w godzinach rannych patrolujący w Rudzie Pabjanickiej policjanci zauważyli jakiegoś osobnika w łasku. Osobnik ten wydawał się posturą podejrzaną z uwagi na zgodność jego powierzchowności z rysopisem Langfussa, zawartym w listach gończych.

Waleśający się w łasku osobnik został zatrzymany. Był to istotnie Langfuss.

Zabójcę osadzili władze śledcze w więzieniu.

Zwłoki Wygnafiskiej zostały wydane po dokonaniu sekcji rodzinie i wczoraj odbył się jej pogrzeb.

Dożurni aptek.

Dziś w nocy dyżurują następujące apteki: A. Polarska (Plac Kościelny 10), A. Charemski (Pomorska 12), E. Millera (Piotrkowska 46), M. Epurajana (Piotrkowska 225), Z. Gorczyca (Przejazd 59), G. Antoniewicza (Pabjanicka 50).

PRZESZŁO 100 ORGANIZACJI ŁÓDZKICH

zgłosiło akces do komitetu wyborczego, utworzonego pod egidą B.B.W.R.

Kursy specjalne dla członków komisji obwodowych.

Pierwszy spis wyborców został wczoraj całkowicie zakończony i rozdany wszystkim właścicielom domów. Ogółem rozesłano

11.200 odbitek,

tylko nieruchomości bowiem znajduje się w naszym mieście.

Ponieważ część list przesłana była do sprawdzenia już onegdaj i w poniedziałek listy te już zostały zwrócone, dziś rozpoczyna się prace nad ostatecznym sporządzeniem spisów wyborców według okręgów i obwodów głosowania.

Na dziś zwołane zostało ponownie posiedzenie głównej komisji wyborczej, na którym ustalony zostanie skład obwodowych komisji wyborczych. Wczorajsze powołanie do życia tych komisji jest konieczne z tego względu, iż wobec nowych przepisów głosowania, dla członków tych komisji utworzone będą specjalne kursy.

Od maja rozpoczną swe urzędowanie codzienne, okręgowe komisje wyborcze.

Krystalizuje się również sytuacja

wyborcza w stronnictwach i grupach, stojących do wyborów.

Wczoraj nastąpiło ostateczne ukonstytuowanie się powszechnego bloku wyborczego pracy dla samorządu, utworzonego

POD EGIDĄ B. B. W. R.

Przewodnictwo komitetu objął poseł Wolczyński, a w skład komitetu weszli przedstawiciele wszystkich organizacji, które zgłosiły akces do powszechnego bloku wyborczego. Do bloku rządowego przystąpiły następujące organizacje:

Komitet wyborczy pracowników umysłowych, Zw. zaw. handlowców polskich, Zw. majstrów fabrycznych, Zw. zaw. prac. inst. ubezp. społ., Zw. pracow. ubezpieczeniowych, Zw. prac. Powsz. Zakł. Ub. Wzajem., Zw. zaw. farmaceutów, Zw. zaw. muzyków, Centr. zw. felczerów, Zw. Prac. Banku Polskiego, Zw. Prac. B. G. K., Zw. prac. monopolu spirytus., Zw. prac. monopolu tytoni., Zw. lekarzy-dentystów, Zw. prac. umysł. P. A. S. T., Zw. prac. Funduszu Bezrobocia, Zw. zaw. techników przem. włók., Zw. prac. notariatu i hipotek, Zw. prac. administr. wojskowej, Zw. księgowych woj. łódzkiego, Stow. urzędników państwowych, Stow. urzędników skarbowych, Stow. urzęd. Nacz. Kontr. Skarb., Zrzesz. urzędników sado-

Stosując znakomity krem Preciosa, Pani cera, skłonna do piegów, nie będzie narażona na zdradliwe działanie mocnych promienistoczerwonych. Krem Preciosa usuwa plamy, pieg i udelikatni Pani cerę.

wych, Zw. urzędników kolejowych, Zw. urzędników miejskich, Zw. prac. poczt, telegrafu i telef., Tow. nauczycieli szkół średnich, Związek związków zawodowych, Zw. zaw. robotników przem. włók., Zw. zaw. robot. kotłowniczych, Zw. zaw. prac. samorząd. i użyt. públ., Zw. drożników, Zw. zaw. prac. przemysłu metalowego, Zw. zaw. prac. konfekcyj, Zw. prac. przem. tytoni. i spirytus., Zw. zaw. pracow. umysłowych, Zw. rob. przemysłu budowlanego, Zw. zaw. szoferów i transport., Zw. zaw. pielegniarek, Zw. zaw. kinooperatorów, Robot. Inst. oświaty i kultury, Zw. przemysłu włókien. w P. P., Krajowy Zw. przem. włók., Zw. wykończalni i farbiarni, Zw. banków, blok stowarzyszeń właśc. nieruchom. Stow. Polskich kupców i przemysłowców, Związek inwalidów wojennych R. P., Legia inwalid. Wojsk Polskich, Zw. legionistów polskich, Związek Peowiaków, Stow. powstańców śląskich, Stow. weter. Arm. Polsk. we Francji, Zw. wojsk. straży kolejowej, Zw. oficerów rezerwy, Zw. podoficerów rezerwy, Zw. marynarzy rezerwy, Zw. kanłowczyków i Żeligowszczyków, Rodzina rezerwistów, Cechy sukienników, szewców, krawców, krawczy, stolarzy, ślusarzy, rzemieślniczo-wielk. niarski, kowali, pończoszników i dziewiarni, Zdunów, bednarzy, murarzy, tyniarzy i ślusarzy, kolodziej, tokarzy, blacharzy, malarzy i lakiern., koszykarzy, fryzjerów, tapicerów, kuchmistrzów, farbiarzy chemicznych, kotłarni, zegarmistrzów, cukierników, szczerkaczy, fotografów, cieśli, kapeluszników, powroźników, brukarzy, Korp. przemysł. kominarskiego, Stow. restauratorów, Narodowe stronnictwo pracy, Zjednoczenie nar. Mocarnej Polski, Stow. urzędników skarbowych, Zw. kolejowców polskich, Bezpartyjny zw. maszynistów, Zw. dźw. żyn. konduktorskich, Kolejowe P. W., Zw. pracy obywat. kobiet, Stow. Rodzina Wojskowa, Stow. Rodzina Policjanta, Stow. Kobiet z wyż. wykształc., Stow. „Służba obywatelska”, Sekcja kobieca zw. nauczycieli, Org. P. W. kobiet, Stow. Kobiet - ewangeliczek, Stow. Kupców detalistów, Zw. inwalidów pracy, Niemiec. zw. kultur.-gospodarzy, Zw. kupców winowódczanych, Zw. Strzelecki, Zw. oficerów i urzęd. wojsk. w st. spocz., Zw. nauczycielstwa polskiego, Stow. nauczycieli szkół zawodow., Kolo w Łodzi „Zrabi”, Stow. dyrektorów szkół średnich, Legion Młodych, Niemiecy właściciele nieruchomości, Stow. b. więźniów politycznych, Wszystkie kola środowiskowe B.B.W.R.

Skład prezydium powszechnego bloku wyborczego pracy dla samorządu ustalony zostanie dzisiaj i dziś też rozpocznie się praca nad układaniem list kandydatów na radnych do poszczególnych okręgów.

Wczoraj też utworzył się komitet wyborczy centralnego stowarzyszenia kupców, w skład którego weszli pp. Jaszunski, Degenstein, Sztajnszajder, Hirsberg, Gordon, Akawie. Komitet wszczął pertraktacje z blokiem wyborczym żydowskim religijno - gospodarczym.

Niemiecki komitet wyborczy ukonstytuował się wczoraj w następującym składzie: senator Uтта, A. Born, G. Ewald, inż. Schultz i p. Tamm. Komitet wystawi swoje listy kandydatów tylko w śródmieściu i południowych okręgach Łodzi. (i).

SPRZEDAŻ WYBRAKOWANYCH KONI.

Dziś, w piątek, o godzinie 11-ej rano na rynku końskim przy rzeźni miejskiej, na ul. Inżynierskiej, odbędzie się w drodze licytacji sprzedaż wybrakowanych koni wojskowych.

ARCYDZIEŁO ZA ZŁOTÓWKĘ

Każdy może nabyć za jedną złotówkę arcydzieło sztuki malarskiej (oryginały) mistrzów pedzła szkoły flamandzkiej i współczesnych, sposobem amerykańskim. Jedyna, bezpowrotna okazja zdobycia dla domowego ogniska dzieł sztuki o wielkiem pięknie.

Sprzedaż odbędzie się w cukierni „Ziemiańskiej” dnia 4, 5 i 6 maja r. b. od godziny 8-ej popołudniu.

Pomysł właścicieli domów.

Oddają skarbowi państwa swoje... niedobory

Właściciele nieruchomości wystąpili do czynników rządowych z niezwykle propozycją, nie mającą dotychczas precedensu.

Jak wiadomo, zaległości komorniane we wszystkich domach są bardzo duże. Wynika to, jak już niejednokrotnie wskazywaliśmy, ze zbyt wysokiego komornego, którego w obecnej sytuacji większość lokatorów nie może opłacać. Szczególnie nie mogą płacić komornego bezrobotni, którzy zalegają już od kilku lat, korzystając z moratorium mieszkaniowego.

Ściąganie tych zaległości jest bardzo trudne. Wielokrotnie już zdarzyły się wypadki, że lokatorzy, zalegający ze zbyt wielką sumą, rezygnują z mieszkania i przeprowadzają się do nowych domów, w których niema t. zw. odstepnego, a cała zaległość przepada.

I oto właściciele domów wpadli na niezwykle sposób ściągnięcia tych na-

leżności.

W memorjale do prezydium rady ministrów wskazują oni, że są dłużni poważne kwoty z tytułu podatków państwowych i komunalnych. Długów tych nie mogą wyrównać, ponieważ domy dają coraz mniej dochodów, zwłaszcza, iż wielu lokatorów zalega z komornem. Wobec czego proponują oni przejęcie przez władze skarbowe wszystkich za ległych czynszów mieszkaniowych na pokrycie zaległości podatkowych, w ten sposób, by urzędy same zaległości te wyegzekwowały.

Wątpliwe czy rząd zgodzi się na taką transakcję, która w grupie rzeczy jest fikcją, gdyż połowa wszystkich zaległości przypada na bezrobotnych i wyegzekwowanie od nich należności nie może nastąpić. W każdym bądź razie projekt ten świadczy o zbyt daleko posuniętej pomysłowości właścicieli domów. (i)

Wybory w Konstantynowie i Tuszynie

odbędą się również dnia 27 maja.

W dniu wczorajszym starosta powiatu łódzki p. Makowski rozpiął wybory do rad miejskich Konstantynowa i Tuszyń. Równocześnie rozwiązane zostały dotychczasowe rady miejskie obu tych miejscowości. Wybory odbędą się w dniu 27 maja, a więc tego samego dnia co i w innych miastach województwa łódzkiego, ponieważ jednak miasta te nie liczą pełnych 10.000 mieszkańców, okres wyborczy w nich trwa dni 30 a nie 40.

Do głównej komisji wyborczej w Konstantynowie powołani zostali pp. Julian Jędraszekiewicz, jako przewodniczący, Antoni Ostaszewski, Otto i Kowalski. Miasto podzielone zostało na trzy okręgi wyborcze. 1 okręg obejmuje północną część miasta, w ramach ulic Narutowicza, 11 Listopada i Sło-

wackiego. Okręg wybiera 8 radnych w dwóch obwodach. Uprawnionych do głosowania 2185. II okręg obejmuje południową część miasta od ul. 11 Listopada i Piaskowej. Ma tylko jeden obwód i wybiera 4 radnych. Uprawnionych do głosowania jest 1127. III okręg obejmuje pozostałą część miasta i wybiera również 4 radnych w 1 obwodzie. Uprawnionych do głosowania jest 1139.

Tuszyn nie został podzielony na okręgi, wobec czego główna komisja wyborcza jest równocześnie okręgowa. Przewodniczącą główną komisji wyborczej został p. Roman Orłowski, członkami — Karol Szulc, Władysław Wozniński i Ignacy Klimkiewicz. Miasto wybiera 12 radnych. Uprawnionych do głosowania jest 2112.

Odczyty i feljetony radiowe.

Już kiedy dnia przybywa „na barani skok”, czujemy wszyscy, że wiosna jest niedaleko. Wszystko, co pozostało nam zima po sobie, wydaje nam się jakieś szare, nieświeże, poczynając od ubrań i mieszkań, aż do wyciekających zająk się niem, ogródków. Pani domu ma tutaj nielada zajęcie. A przecież pozostaje jeszcze to najważniejsze — spojrzenie w głąb samego siebie. Trzeba wyrzucić z siebie wszystko co szare, smutne i złe. Wziąć w siebie bujność i młodość budzącego się życia przyrody. Odczyt na temat „wiosenny” wygłosi w radio, w dniu 29 kwietnia o godz. 17.00 p. Marja Dobrowolska.

Pęd do organizacji społecznych ogarnia nie tylko świat dorosłych, ale i dzieci i młodzież, która organizuje się jeszcze żywiej i w większym zapale. Kto wie nawet, czy ten pęd nie został zapoczątkowany przez młodzież. Zjawisko to na terenie młodzieży zachowało do dzisiaj swą bujność i żywiołowość. Na takim, a nie innym podłożu, wykwitła też inicjatywa harcerska, dążąca do organizowania dzieci w gromady zuchów — o których właśnie opowie słuchaczom w dniu 30 kwietnia, o godz. 17.50, p. Aleksander Kamiński.

W dniu 1 maja, o godz. 16.20, o przebiegu rewolucji roku 1905, mówić będzie młody, utalentowany historyk, p. Władysław Pobóg-Malinowski.

Tegoż dnia, o godz. 17.50, w odczycie radiowym p. t. „W świecie atomów”, p. Jerzy Baumgarten, nakreśli pokrótce historię naszej ziemi, poczem przejdzie do zagadnienia narodzin życia na kuli ziemskiej. Wszystko bowiem, cokolwiek istnieje — głosi prelegent — powstało z chemicznego powinowactwa atomów. — Bliżej temu światu atomów, który ma swoje tradycje i zwyczaje, nawet jakby to chciał nazwać literat — sentymenty — będą się mogli radiosłuchacze przyrzyć.

Święto 3-go Maja jest dla nas symbolem zwycięstwa ducha nad materią. Gdy byliśmy bezzilni, jako państwo i rozbrojeni — duch nasz, który nie zna więzów i kajdanów, wzniósł się i sercem twórców Komisji Edukacyjnej, fundament pracy narodowej. Zawdzięczając im Konstytucja 3 Maja stała się arką przechowującą siły na życie nowe, z którego czerpała później moc Macierz Szkolna. Na ten temat mówić będzie przez mikrofon w dniu 2 maja o godz. 17.50, red. Stanisław Poraj.

W przerwie II transmisji opery Massenet'a p. t. „Werther”, dnia 19 kwietnia, nadany będzie feljeton d-ra Muszkowskiego p. t. „Przewyższenie romansu Goethego”. Utwór wielkiego mistrza poezji niemieckiej, jest klasycznym przykładem przebrzmiałego w literaturze kierunku, zwanego sentymentalizmem, który był skrajną reakcją przeciwko suchemu racjonalizmowi wieku oświecenia. — I chociaż ze źródeł uczucia sentymentalistów wyrósł romantyzm, także dzieła jak „Rene” Chateaubrianda lub „Werther” Goethego, budzą już dziś zainteresowanie tylko jako dokument, tym ciekawszy, jeżeli kryją w sobie rys biograficzny, tak jak „Werther”, w którym Goethe skreślił postać swej zawiedzionej miłości.

W dniu 2 maja, o godz. 19.25 mówić będzie ze Lwowa wybitny publicysta i krytyk teatralny, p. Włodzimierz Jampolski, w feljetonie p. t. „Krytyk teatralny na cenzurowanym”. Prelekcja ta będzie syntetycznym ujęciem sensowności i dopuszczalnej możliwości oraz niezbędności obiektywizmu, jakie powinny mieć miejsce w ocenach teatralnych.

W dziejach każdego narodu — na przestrzeni wieków, zarysowuje się jego fizjonomia duchowa. W dziejach Polski, jako cechy charakterystyczne narodu występują: demokracja i republikanizm obok tolerancji rasowej i wyznaniowej. Polityka Polski, która nacechowana była pacyfizmem, niezawsze była, jak to pokazało doświadczenie, praktyczna i spowodowała konsekwencje nader smutne, niemniej jednak dziejów ubiegłych nie potrzebujemy się wstydić, przeciwnie — szczyścić się możemy zawsze moralnością naszej polityki i szlachectwem do stojeństwa myśli. W duchu tym pomyślał jest feljeton red. Stanisława Poraja, który mówić będzie w radio w dniu 3 maja o godz. 21.00.

Życie domaga się zmiany dotychczasowych przepisów o godzinach handlu.

W dniu wczorajszym związki właścicieli sklepów spożywczych wystąpili do ministerstwa spraw wewnętrznych z memorjałem, który zawiera bardzo ważną i wielokrotnie już omawianą sprawę zmiany godzin otwarcia sklepów.

Memoriał, bardzo obszerny, zawiera szereg argumentów, wskazujących na konieczność wprowadzenia reformy, gdyż ze względów życiowych dotychczasowe przepisy w żaden sposób nie mogą być wykonywane.

Autorzy przypominają jak wyglądał zakaz sprzedaży alkoholu w niedzielę i święta. Jakgdyby na przekór przepisom

w te dni było najwięcej pijanych, i istotnie, gdy władze przyszły do przekonania, że zakaz nie jest życiowy, anulowały go.

To samo dzieje się w handlu artykułami spożywczymi. Większość ludzi pracy wychodzi z biur i przedsiębiorstw po godzinie 7-ej.

O tej porze wszystkie sklepy są zamknięte. Ale popyt rodzi podaż. I gdy nie można nic sprzedać oficjalnie, sprzedaje się artykuły spożywcze nieoficjalnie. Dzieje się, to albo w kawiarniach i mleczarniach, albo też w sklepach, do których wchodzi się

tylnym wejściem. Ponieważ stan ten jest bardzo groźny, zarówno dla właścicieli sklepów, którzy chcą stosować się do przepisów jak i do utrzymania autorytetu zakazów administracyjnych, autorzy memoriału wskazują na konieczność zezwolenia na otwarcie sklepów do godziny 9 wiecz.

DORA Z ABERSTEINÓW ROZENBLATOWA

zmarła w Otwocku po długich i ciężkich cierpieniach dnia 24-go kwietnia 1934 r. przeżywszy lat 46 i tamże pochowana została.

O bolesnym tym closely zawiadamia

SYN, RODZICE, RODZENSTWO I RODZINA

Podania ochotników do KOP-u przyjmować będą Pow. Kom. Uzupełnień w Łodzi do dnia 1-go maja.

Jak się dowiadujemy, władze wojskowe ogłosiły zaciąg ochotników roczników 1914, 1915 i 1916 do korpusu ochrony pogranicza — do piechoty, kawalerii i saperów.

Wprawdzie ochotnik w K. O. P. w porównaniu z ochotnikiem armii odbywa czynną służbę o pół roku dłużej, ale dalsza służba w K. O. P. w charakterze nadterminowego daje bardzo poważne przywileje.

K. O. P. uzupełnia kadre podoficerów zawodowych w pierwszym rzędzie z ochotników. Ochotnicy tedy, którzy posiadają wykształcenie 7 klas szkoły powszechnej lub kilku klas szkoły średniej, mogą uzyskać stanowisko podoficera zawodowego i liczyć na bardzo szybki awans, a przy odpowiednich kwalifikacjach, mogą nawet skończyć szkołę oficerską dla podoficerów w Bydgoszczy i zostać podporucznikami.

Po zamianowaniu podoficerem służba w K. O. P. liczy się do wysługi emerytalnej o wiele korzystniej, gdyż za każde trzy lata dodaje się jeszcze jeden rok.

Pozatem uposażenie podoficerów w K. O. P. jest wyższe, ze względu na otrzypywanie dodatku granicznego. Już nadterminowy otrzymuje miesięcznie zł. 65.20, nie licząc bezpłatnego mieszkania, umundurowania i wyżywienia wraz z papierosami.

Podania ochotników do K. O. P. przyjmować będą powiatowe komendy uzupełnień w Łodzi do dnia 1 maja b. r.

Wyrok na braci Buskawoda zostanie ogłoszony dziś o godzinie 3-ej.

W dniu wczorajszym, w trzecim dniu rozprawy przeciwko braciom Buskawoda i współoskarżonym sąd zakończył postępowanie dowodowe i wysłuchał przemówień stron. Prokurator Drescher wskazał na premedytację, z jaką działali obaj bracia. Skutkiem tych działań poszkodowani zostali liczni wierzyciele na wielkie sumy — łącznie na ponad 500 tysięcy złotych. Oskarżyciel wskazał na udział dalszych oskarżonych w machinacjach braci Buskawoda

i domagał się dla wszystkich surowej i przykładnej kary.

Skości zabierali głos obrońcy oskarżonych.

Przemówienia obrońców zakończyły się w godzinach wieczornych.

Około godziny 9-ej wieczór sąd ogłosił przerwę do dnia dzisiejszego do godziny 3-ej.

O tej godzinie zostanie ogłoszony wyrok.

Szantażystka w sypialni mecenasa

Niezwykła „klientka” lwowskiego adwokata

Lwów, 26 kwietnia.

Nieprzewidzianą wizytę złożyła niedawno d-rowsi H., adwokatowi z ulicy Czackiego, pewna p. S. O. o niezbyt moralnych obyczajach. — W godzinach wie

czorowych przybyła ona do adwokata pod pretekstem załatwienia pewnej sprawy ubezpieczeniowej.

Gdy dr. H. wprowadzał ją do kancelarii, kobieta, przechodząc przez sypialnię, rzuciła się na łóżko, rozwierzyła sobie włosy, wołając, że adwokat chce ją zniewolić.

Adwokat zaproponował jej 20 zł., jeżeli opuści mieszkanie. Nie mając drobnych, chciała zejść, aby zmienić pieniądze. W tej chwili nadeszła służąca, która wezwała policjanta. Szantażystkę odprawiono do policji, sprawę skierowano na drogę sądową.

Tu jednak szantażowany mecenas nie zjawił się, a wobec braku świadków, sprawę umorzono.

LEKARZ-DENTYSTA
F. KOPCOWSKA

przyjmuje:
od 9-3 w domu przy ulicy
Gdańskiej 37

tel. 232-55
od 4-7 w lecznicy
Piotrkowska 294

(przy Górnym Rynku).

TEATR MUZYKA / ZŁUKA

TEATR MIEJSKI

Dziś w piątek wystąpi w Teatrze Miejskim warszawski teatr „6.30” z komedii muzycznej „Kobietka, która wie, czego chce”, muzyką kara Straussa. W rolach ważniejszych: Hanna Małowska, Ola Obarek, Marian Wawrzyniec i inni.

W sobotę o godzinie 4-ej po raz bezwzględnie ostatni po cenach najniższych od 35 gr. do zł. 1.60 bajka dla dzieci „Pinokio”.

W niedzielę o godz. 4-ej po cenach zniesionych od 40 gr. do 3.60 — „Towarzysz Devala”.

PREMIERA W TEATRZE MIEJSKIM

W sobotę premiera arcydzieła Dostojewskiego „Zbrodnia i kara” w opracowaniu scenicznym L. Schillera. Ze względu na ilość widzów widowisko zaczynać się będzie punktualnie o godz. 8.30 wiecz.

TEATR POPULARNY (Ogródowa 18)

Dziś, w piątek, o godzinie 8.30 powiódł premierę, wesołej komedii w 4 aktach „Młoda siostra” — Perzyńskiego, w reżyserii Winklera.

Bilety w cenie od 50 gr. do zł. 2.50 do kasie teatru od godz. 11 do 2 i od 6 wiecz.

RADIODROGRAM

PROGRAM ROZGŁOSNI ŁÓDZKIEJ POLSKIEGO RADJA.

PIĄTEK, 27 kwietnia 1934 r.

7.00—7.05. Sygnał czasu i pieśń „Kiedy nne wstają zorze”.

7.05—7.25. Gimnastyka.

7.25—7.35. Muzyka z płyt. 7.35—7.40. Dźwięki z koncertu.

7.40—7.55. Muzyka z płyt. 7.55—8.00. Chwilka gospodarstwa domowego.

8.00—8.10. Odczytanie programu na dzień bieżący.

8.10—8.15. Przerwa. 8.15—8.20. Codzienny przegląd Prasy Polskiej.

8.20—8.25. Komunikacja z Łodzi.

8.25—8.30. Sygnał czasu z Warszawy.

8.30—8.35. Hejnał z Krakowa. 8.35—8.40. Wyk. Matyldy Polńskiej i Lewickiej.

8.40—8.45. Wiadomości meteorologiczne.

8.45—8.50. Dalszy ciąg koncertu jazzowego.

8.50—8.55. Dz. połudn. 8.55—9.00. Przerwa.

9.00—9.05. Wiadomości o ekspedycji polskiej.

9.05—9.10. Komunikacja z Łodzi.

9.10—9.15. Film i operetka „Pierwszy dzień miłości”.

9.15—9.20. Przegląd wydawnictw.

9.20—9.25. Pieśni kompozytorów polskich.

9.25—9.30. Wyk. Matyldy Polńskiej i Lewickiej.

9.30—9.35. Koncert kameralny w wykon. Kwartetu Smyczkowego.

9.35—9.40. Odczyt dla maturzystów z „Literatury” — p. t. „Literatura epoki renesansu” — wygł. prof. Kazimierz Kosciński.

9.40—9.45. Podstawa wyenowawcza nauki o ciele przy realizowaniu nowych programów — wygł. wż. Jadwiga Michałowska.

9.45—9.50. Muzyka lekka z kawiarni „Stronoma”.

9.50—9.55. Odczytanie programu na następny.

9.55—10.00. Skrzynka pocztowa odczyta omówi red. Jan Piotrowski.

10.00—10.05. Rozmaitości.

10.05—10.10. Feljton aktualny.

10.10—10.15. Wiadomości sportowe.

10.15—10.20. Dziennik wieczorny.

10.20—10.25. „Myśli wybrane”.

10.25—10.30. Pogadanki muzyczne wygł. red. Mateusz Gliński.

10.30—10.35. Koncert z Filharmonii Warszawskiej. Wykonawcy: orkiestra filharmoniczna pod dyr. Waleriana Bierdajewa, Ryszard Cassadessus i Gaby Cassadessus (fortepiano).

10.35—10.40. Rozmowy z autorami „Telefonicznie” — reportaż literacki — wygł. Roman Zrebowski.

10.40—10.45. Muzyka taneczna z rest. „Polonia”.

10.45—10.50. Wiadomości meteorologiczne i komunikacji lotniczej i komunikacji kolejowej.

10.50—10.55. D. e. muzyki tanecznej.

DZIŚ SŁUCHAMY:

16.00. MOSKWA - STALIN. Koncert symfoniczny.

16.10. HILVERSUM. Koncert symfoniczny.

17.25. MOSKWA - STALIN. „Madama Butterfly” — opera Pucciniego.

20.00. BUKARESZT. Koncert symf. z czołową skrzynką Stefana Fronkła.

20.00. OSŁO. „Ptasznik z Tyrolu” — opera Zellerera.

20.00. STOCKHOLM. Koncert symfoniczny.

20.02. RYGA. Koncert symfoniczny.

20.10. POSTE PARISIEN. Koncert symfoniczny.

20.40. HUIZEN. „Mesjasz” — oratorium Bacha.

20.55. WIEDEN. Koncert symfoniczny.

21.00. LONDYN REG. Koncert muzyki klasycznej.

SALA FILHARMONICZNA

tel. 213-84

CZWARTEK,

dnia 3 maja o godz. 9-tej wiecz.

WŁODZIMIERZ

ŻABOTYŃSKI

wygłosi odczyt na temat:

Proces Stawskiego

Petycja

Fundusze Palestyny

Bilety już nabywać można w kasie Filharmonii

Krwawa niedziela na Chojnach.

Napad rabunkowy na inkasentkę Klajnównę. — Pościg i strzelanina, w czasie której 5 osób odniosło rany, 2 — zmarły. — Prokurator domagał się kary śmierci.

Nowak skazany na bezterminowe więzienie, Grzywnowicz — na 10 lat.

Dwudziestego czwartego grudnia ubiegłego roku, w pierwszy dzień świąt Narodzenia, miasto nasze wstrząsnęło wieścią o niebywale krwawym napadzie rabunkowym na Chojnach. Pisma w dzień ten nie ukazały. Toteż wieści o napadzie, podawane do ust, urastały do straszliwych rozmiarów. Wśród rannych i kilku trupach, padli pod kulami bandytów. Dopiero w kilka dni później wyolbrzymione te wieści zostały sprawdzone. Okazało się, że jednak prawda nie mniej przerażająca. Oto napadzie na inkasentkę Klajnównę, wyrwaną jej spod pachy teczki, rażąco pocztkowo uciekali razem, rozdzielili się. Tłum, liczący około stu osób, gonił za jednym z napastników, który ostrzeliwując się gęsto, padł. Dwaj z rannych zmarli. Trzeci, który został ujęty, drugi sprawujący się w Chojnach, został przywieszony dopiero w dzień Nowego Roku.

Wczoraj obaj stanęli przed sądem. Oskarżał prokurator Karski. Nowak — głównego oskarżonego, t. j. tego, który miał dwa trupy i krew trzech ludzi na swym sumieniu, bronił adw. Skabiczewski. Grzywnowicz bronił z urzędu adw. Lilker.

Nowak, ranny już nie podczas pościgu, raczej później, bezpośrednio po wyrwaniu go przez tłum, depreczując piętach, mimo tak okropnych ran, bez prawej nogi, amputowanej powyżej kolana, nie wymownym dowodem okropnych ran, jakie się tego dnia świętecznego zdarzyły na ulicach Chojen.

Nowak liczy zaledwie 26 lat. Jest jak płotno. Nowak był muzykantem, grał na tak idyllicznym instrumencie, jak flet. Z twarzy Nowaka wyrażał raczej flecista, niż bandyta.

Grzywnowicz, bardzo drobny, ciemny, z ciemnymi oczami i małą twarzą, ma głęboko osadzone oczy o barwnym wyroku. Z twarzy jego nie widać bolesny grymas. Z tych dwóch, których pierwszy urządził tak krwawą masakerę, a drugi winien jest na gołemi dłońmi na młoda kobietę, Grzywnowicz wygląda poważnie.

Akt oskarżenia.

Bolesławowi Nowakowi i Bolesławowi Grzywnowiczowi łącznie rabuści, którzy w dniu 24 grudnia, w godzinach 40. grzeszy. Grzywnowicz chwycił Klajnównę w rękę, natomiast Nowak uderzył ją ręką w twarz i wyrwał teczkę. Ponadto w stosunku do Klajnówny, czyni go odpowiedzialnym za to, że zabił Jana Wyborę, że strzelał w zamiarze zabójczym do Stefana Wybora, Kazimierza Defecińskiego, Alfreda Drankowskiego i Zenona Lewandowskiego. Stefan Wybór po dłuższym leczeniu w szpitalu zmarł, natomiast Drankowski po kilkutygodniowym pobycie w szpitalu zmarł, wskutek ran, odniesionych od kuli z rewolweru Nowaka. Defeciński został również postrzelony w ramię, jednak niegroźnie.

Rzecz działa się około godziny 2-ej popołudniu. Klajnówna szła ulicą Wełnową, kierując się do Rzgowskiej. Dwaj mężczyźni zastąpili jej drogę. Jeden z nich, obaj uderzyli i wyrwał teczkę, przez rzucił się do ucieczki. Później, jeden z napastników Klajnówna padła na ziemię, po chwilowym podniesieniu podniosła się i krzycząc: „Ratunku!” pobiegła za sprawcą, który uciekał w stronę miasta. Przechodzący w tym czasie ulicą

Artur Rogaczewski zauważył obu. Jeden z nich (Nowak) trzymał w ręku teczkę i rewolwer i tego miał Rogaczewski przez dłuższy czas na oku — drugi zaś napastnik skręcił w inną ulicę i znikł świadkowi z oczu. W ten sposób pościg, do którego poczęli się przyłączać przygodni przechodnie, skierowany był jedynie za jednym z napastników. Koło ulicy Grzybowej na Chojnach

Nowak wystrzelił

po raz pierwszy w kierunku ścigających go ludzi. Na odgłos strzałów wybiegł ze swego mieszkania przy ul. Grzybowej Alfred Drankowski, z sąsiedniego domu bracia Jan i Stefan Wyborowie i z trzeciej posesji Zenon Lewandowski. Bezpośrednio potem nastąpiły najbardziej dramatyczne momenty pościgu.

Koło ulicy Pryncypalnej Nowak zatrzymał się, odwrócił i oddał trzy strzały w kierunku ścigających go. Koło Tuszyńskiej — strzelił znów kilkakrotnie. Skończył na ulicy Trębackiej Nowak dwa razy wystrzelił do Lewandowskiego, który jednak odskoczył w porę i strzały chybiły. Na ulicy Trębackiej na czoło grupy ścigających wysunął się Lewandowski, biegnący po przeciwnym chodniku, Jan Wybór, biegnący środkiem ulicy i Stefan Wybór — najbliższy Nowaka. Nowak znów strzelił kilka razy. Tym razem jedna z kul trafiła Alfreda Drankowskiego w udo. Jan Wybór z bezpośredniej bliskości rzucił w Nowaka kamieniem, uderzając go w nogę. W odpowiedzi na to — Nowak odwrócił się i z odległości czterech metrów wypalił czterokrotnie. Wszystkie cztery kule trafiły Stefana Wybora. Ranny w brzuch trzema kulami i białą w okolicę lewego biodra.

Stefan Wybór runął na jezdnię ulicy. Widząc padającego brata, Jan Wybór zbliżył się do Nowaka z okrzykiem: „Ty łobuzie!”, padł jednak rażony kulą w pierś. W tym momencie Nowak rzucił teczkę, którą podniósł Lewandowski. Tłum ścigających rósł stale. Nowak złożył się i, opierając broń na lewym ramieniu, znów strzelił do Lewandowskiego, który jednak w porę padł na ziemię. W tym czasie Defeciński został ranny w lewą stopę.

Nowak dopadł domu, zamieszkałego przez Stanisława Wrone, tego samego, który przed kilku dniami odpowiadał przed sądem okręgowym za podobny napad, dokonany również na inkasentkę i również na Chojnach. Nowak bezskutecznie dobijał się do mieszkania swego kompana. W tym czasie zaciął mu się rewolwer. Ludzie, w tej liczbie wartownicy przy magazynach wojskowych Szczepański i drugi wartownik Hebrajski — rzucili się nań. Nowak bronił się jeszcze, uderzając Hebrajskiego kolbą rewolweru w głowę. Posterunkowy Gawełski oddał do Nowaka dwa strzały. Zbit i ranny w worek miedziany — Nowak był ostatecznie obezwładniony.

Nowak został przeniesiony do ambulatorium pobliskiej fabryki. Znalezione przy nim różne monety srebrne. Teczka znalazła się w ręku posterunkowego. Było w niej razem z tem, co posiadał przy sobie Nowak już tylko 102 złote i 55 groszy.

Zeznanie Nowaka.

Pierwszy zeznaje Nowak. Na pytanie przewodniczącego, czy ma żonę i dzieci, oskarżony na chwilę przerywa składanie swych personalii i płacze. Wreszcie odpowiada na to pytanie twierdząco.

Ma żonę i dwoje dzieci. Do winy przyznaje się. Poznał się z Grzywnowiczem na Wodnym Rynku, obaj byli bez pracy i bez zarobków. Miał rewolwer z lepszych czasów. Postanowili napadnąć na Klajnównę. Nie mieli za

miaru jej uszkodzić. Chcieli tylko wyrwać jej teczkę i uciekać. Wyrwał jej teczkę — on — Nowak. Nikt jej nie przewrócił, tylko sama upadła, bo było ślisko. Potem zaczął uciekać. Strzelał dopiero wtedy, gdy za nim posypały się strzały. Strzelał w górę.

Potem gonili za nim bracia Wybór. Jeden z nich znalazł się tuż koło Nowaka i wołał do niego:

„Oddaj pieniądze!”

Nowak zrozumiał, że ci ludzie chcą skończyć przywłaszczyć sobie pieniądze, które on w tak niebezpiecznych okolicznościach zrabował. I dlatego Nowak odparł: „Trzeba było też ryzykować. Ja ryzykowałem, to je mam!” Potem już strzelał do tych ludzi, którzy go chcieli ująć.

Nowak opowiada dalej, że Grzywnowicz namówił go do napadu. Poprzednio nie podawał tej rozmowy z jednym z Wyborów, bo sobie tego nie przypominał. Teraz zato sobie to przypomina dokładnie. Wogóle w trakcie dochodzenia i śledztwa nie podawał nie których szczegółów rozmowy, gdyż chciał wszystko przewlec.

by uniknąć sądu doraźnego.

Obserwowali Klajnównę, choć początkowo miał zamiar wykonać napad na inkasentkę młyną.

Na pytania prokuratora oskarżony wyjaśnia dalej, że rewolwer, który znalazł kiedyś na łacie

nie był nabyty na ostro.

Zarepetował go potem i ładował w trakcie ucieczki. Potem, indagowany przez adw. Skabiczewskiego Nowak wyjaśnia, że

został ranny w okolicę brzucha... Płacze przytem. Wyjaśnia dalej, że był w skrajnej nędzy, że został już nie tylko eksmitowany, ale po eksmisji usunięty z podwórza, w którym się rozlokował, nie mając dachu nad głową.

Co mówi Grzywnowicz.

Grzywnowicz mówi głosem spokojnym i dźwięcznym. Wyraża się poprawnie. Zeznania jego wzbudzały duże zaufanie. Był niegdyś szoferem, przedtem pracował w tramwajach. Poznał się na trzy miesiące przed napadem z Nowakiem na rynku. Nowak szukał samochodu, jak się oskarżony domyśla, by dokonać rozboju. Inkasent z młyna wydawał im się osobą zbyt potężną; trzebaby go zabić, albo uszkodzić, żeby dostać od niego pieniądze. A tego on nie chciał. Stali akurat naprzeciwko hurtowni Klajna i dlatego im Klajnówna wpadła na myśl. Kilka niedziel, gdyż tylko w niedzielę Klajnówna chodziła na inkaso — obserwowali ją, jednak nie mogli jej nic zrobić, bo była zawsze w towarzystwie takiego mężczyzny.

Trzy razy byli już gotowi, trzy razy czatowali na nią i przez te trzy razy nie mieli przy sobie broni.

Wreszcie 24 grudnia, poszli za nią pieszo, bo nie mieli pieniędzy na tramwaj. Widzieli tylko jak Klajnówna wsiadła do tramwaju. Gdy spostrzegli Klajnównę —

Nowak dał mu broń.

PRZEWODNICZACY: — Kto z was szedł pierwszy i kto pierwszy zaatakował Klajnównę. Czy było tak, jak mówi Nowak, że to Grzywnowicz pierwszy zaatakował poszkodowaną?

GRZYWNOWICZ: — Temu nie mogę ani zaprzeczyć, ani tego nie mogę potwierdzić. Nie wiem. Złapałem ją w pół, a że była lekka, to ją podniosłem i w ten sposób ona mi zasłoniła widok na to, co robił Nowak. Uciekałem potem. Nie strzeliłem ani razu.

OBRONCA: — Czy oskarżony jest zdrów zupełnie?

GRZYWNOWICZ: — Nie, jestem

chory.

OBRONCA: — Na co?

GRZYWNOWICZ: — Na syfilis.

OBRONCA: — Jakie prawo jazdy miał oskarżony?

GRZYWNOWICZ: — Zielone.

OBRONCA: — Czy oskarżony starał się o czerwone prawo jazdy, t. j. upoważniające do prowadzenia taksówek.

GRZYWNOWICZ: — Tak. Pisałem wszędzie. Nawet do Pana Prezydenta Ale mi odmówiono.

Przewodniczący otwiera postępowanie dowodowe: W liczbie ponad dwudziestu świadków jest

tylko jeden świadek obrony.

Świadkowie zostają zaprzysiężeni. Mały Jurek Hendzlik nie może składać przysięgi, ale go przewodniczący upomina, by nie kłamał, bo to jest wielki grzech, o czym chyba wie z nauki religii.

Pierwszy zeznaje

nadkomisarz Weyer

Nowak został sprowadzony do wydziału śledczego. Krwawil jednak silnie i dlatego został przewieziony do szpitala. Podał, że nazywa się Czerwiński. Jako współnika wskazał niejakiego Ciesielskiego. Świadek pojechał potem do Nowaka do szpitala. Zeznania ciężko rano były składane b. wolno i z wielkim wysiłkiem. Zdjęte odciski palców Nowaka zgadzały się z odciskami, jakie były w kartotece wydziału. Te ostatnie zdjęte były przed szeregiem lat z młodego jeszcze chłopca — niejakiego Bolesława Nowaka, zatrzymanego za kradzież.

Obaj oskarżeni byli notowani w kartotece. Nowak nie był chyba w tak złej sytuacji materialnej. W chwili napadu miał małe mieszkanie — jeden pokój. I świadek zwrócił uwagę na ładną szafę w mieszkaniu Nowaka. Ponadto oskarżony grał w Helenowie i w innych orkiestrach — nie powinno mu się było aż tak bardzo źle powodzić...

POSZKODOWANA KLAJNÓWNA — nie może wiele powiedzieć o napadzie. Nie widziała nawet twarzy napastników. Wszystko było dziełem jednej chwili.

Mały Jurek oświadcza, że słyszał jak jedna pani wołała: „Ludzie, ratunku!” Ponieważ jest mały — nic więcej nie wie.

Następny świadek opowiada o tem, że był w chmarze ludzi, goniącej Nowaka. Gdy poczęły padać strzały i gdy ludzie ranni legli na ulicy — świadka ogarnęła — jak to się mówi — trema i wycofał się do domu.

Niezwykle dokładne są

zeznania żołnierza

Zenona Lewandowskiego, który w tonie raportu, podaje jak w czołowej grupie pogoni był kilkakrotnie wystawiony na niebezpieczeństwo od kul Nowaka, jak tych strzałów unikał, jak padał, powstawał i biegł dalej. W oczach świadka padli dwaj bracia Wyborowie i ośmi Defeciński i Drankowski, obaj ranni w nogę.

PRZEWODNICZACY: — Ile strzałów według świadka oddał Nowak?

Świadek wylicza jeszcze raz wszystkie strzały: Przewodniczący z ołówkiem w ręku liczy je. Wypada strzałów 16.

OBRONCA: — Czy ktoś strzelał do Nowaka, gdy ten już leżał nieprzytomny?

SWIADEK: — Tak. Trzy razy. I ranił go w pachwinę.

Obszerne zeznania składa st. przewodnik służby śledczej. Na stole sądowym leżą dowody rzeczowe. Rewolwery w liczbie trzech. Łom, teczkę

Dalszy ciąg na stronie 8-mej.

Polsko-francuski
obróć płatniczy.

Na tem tle interesującym jest zapoz-
nienie z francusko - polskim obrotem
handlowym. Dane oczywiście tylko przy-
bliżone, możemy znaleźć w pracach
statystycznych Urzędu Statystycznego z ro-
ku 1933. Są to cyfry zestawione przez
prof. Stanisława Smereka; zdaje mi się, że
nie wogóle jedna z pierwszych w
historii prób uchwycenia statystyczne-
go obrazu obrotu handlowego wedle krajów —
nieahentów.

wał podpis... zadłużenia ogólnego Polsk
ców, a nie... Francji (a właściwie zaanga
ne w spec... przyjęty jest na 1,558 mld
Subocz... sprawia, że Francja stoi niema
i sam Sz... zale... wszystkich państw, je
po 2 zł. n... pominiemy Stany, których zreszt
wał Szmuk... „wkładem” kapitałowym w
eszając wy... na pożyczki wojenne (ponad
ciu lat... 2 zł. na ogólna cyfrę 3,8 mld.
— jak wiemy, niepewnych

Wiecej trzecia część kapitału francuskiego ulokowana jest w formie udziałów w przedsiębiorstwach polskich, które te razem z kapitałami francuskimi tworzą przedsiębiorstw czynnych w Polsce około połowy całości. Kredyty bankowe w przedsiębiorstwach polskich, które w międzyczasie oczywiście spadły, przyjęto na 234 milj.; pożyczki państwowe i kredytów państwowych przyjętych na 104 milj. Długu państwa (głównie za materiały wojenne) — 372 milj.

Przychody		Rozchody	
Przychody z działalności gospodarczej	151.8 mil.	Przychody z działalności gospodarczej	151.8 mil.
Przychody z tytułu sprzedaży majątku	43.9 mil.	Przychody z tytułu sprzedaży majątku	43.9 mil.
Przychody z tytułu sprzedaży nieruchomości	22.0 mil.	Przychody z tytułu sprzedaży nieruchomości	22.0 mil.
Przychody z tytułu sprzedaży udziałów i akcji	155.3 mil.	Przychody z tytułu sprzedaży udziałów i akcji	155.3 mil.
Przychody z tytułu sprzedaży innych wartości	0.8 mil.	Przychody z tytułu sprzedaży innych wartości	0.8 mil.
Przychody z tytułu sprzedaży innych wartości	92.8 mil.	Przychody z tytułu sprzedaży innych wartości	92.8 mil.
Przychody z tytułu sprzedaży innych wartości	92.7 mil.	Przychody z tytułu sprzedaży innych wartości	92.7 mil.
Przychody z tytułu sprzedaży innych wartości	115.1 mil.	Przychody z tytułu sprzedaży innych wartości	115.1 mil.
Przychody z tytułu sprzedaży innych wartości	115.1 mil.	Przychody z tytułu sprzedaży innych wartości	115.1 mil.

WŁADZA: — tak ujętym obrazie mamy
wchodzie 301 mili., a w rozchodzie
milionów, czyli uchwycony nied
wynosiłby jakieś 70 milionów zł
Nie może ulegać wątpliwości, że
banki, płatnicze pomiędzy dwoma
mi, mierzącymi do kollaboracji
i gospodarczej, z których
cierpi na atrofję, a drugi na nadmi
płatu, nie mogą zamykać się taki
niem na niekorzyść pierwszego.

Wymiana towarowa między naszymi i zagranicznymi przedsiębiorstwami zmniejszyła się, osiągnięto redukcję obrotów obustronna, części. Natomiast tak zwane „linie bieżące” napewno przesunęły się na niekorzyść Polski. Do tych pozycji należał dochód za najprzeróżniejsze usługi i usługi państwa i osób prywatnych, a w pierwszej linii kwota uzyskana od wychodźstwa. Ta ostatnia napewno zmniejszyła się.

...dziesiątkowa. „K
... jest przede
Urke Nacha
... cieszyła się
... wodzeniem,
... do 150 razy.
... prawdziwie
... sznana i Mo
... ednym zesp
... chalnika jest
... znego sceni
... jedno przed
... t. i. w sob
... 4.15 popoł.
... 15 wiecz.
... Filharmonii
... majatkowe” jest to wszelkie
... owanego w Polsce (dywidendy, t
... my, procenty); zapewne uległa t
... redukcji; w związku z postęp
... zysu i spadku rentowności, stan
... oło w każdym razie potencjona
... piski do poważnego dopływu pieniądza
... łowe z Francji. Wreszcie obroty
... francuzów przy trwożliwym nastawie
... renie bezsprzecznie zmalały
... mając przychodów, zarządy
... mając naskutek przeróżnych likwidac

Przemysł konfekcyjny wykazuje ośmioznacznie wzmoczoną produkcję i dość poważny obrót. Ożywienie, przejawiające się już w lutym w niektórych gałęziach wytwórczości konfekcyjnej, w następnych miesiącach objęły i pozostałe działy. Dotyczy to przede wszystkim odzieży męskiej, która sprzedawana była przez wytwórców w dość znacznych ilościach.

Wytwórnice odzieży damskiej stały w pełni sezonu, który, jak i w roku poprzednim, dał, jak dotąd, obraz stosunkowo pomyślny. Ceny uzyskuje się przy tym przeważnie niższe od zeszlaczonych. Z okresu przedświątecznego pozostały jednak zbyt wielkie niesprzedane zapasy, można się więc obawiać, że dalszy napływ zamówień osłabnie przedwcześnie.

W fabrycznym przemyśle obuwianym sytuacja kształtowała się również

Wzrost i usprawnienie czynności.

(j) Przed kilku miesiącami podjęte zostały w min. przemysłu i handlu prace, zmierzające do reorganizacji biegu czynności technicznych, związanych z akcją eksportową. Prace powyższe obejmowały cały szereg działów przemysłu włókiennictwo, drzewnictwo, wyroby hutnicze etc.

W wyniku powyższych zmian zapadły odpowiednie postanowienia, dotyczące zreorganizowania i uproszczenia

lepiej, a w każdym razie nie gorzej niż w roku ub. Wyplacalność odbiorców w tej gałęzi przemysłowej była zupełnie zadowalniająca.

Stosunkowo korzystne było położenie wytwórni krawatów, których obroty wzrosły w ostatnim miesiącu kilkakrotnie.

Produkcja letnich artykułów dzianych poważnie się zwiększyła wobec korzystnych warunków atmosferycznych.

Zwiększenie stanu zatrudnienia przy większym napływie zamówień natychmiast, również wytwórcy drobnej konfekcji, jak szalek, rekawiczek i podwiązek.

Wreszcie sezon wiosenny nie ominął wytwórczości kapeluszy męskich oraz damskich. Zapotrzebowanie na kapelusze wełniane zwłaszcza męskie w r. b. jest znacznie niż w r. ub. W związku ze wzrostem ceny wełny, ceny kapeluszy również wzrzną.

Zrzeszenie polskich przedstawicieli handlowych w Palestynie

Konsul Polski Łukaszewicz w Tel-Awiv, zwołał konferencję prasową, na której przedstawił zebrany rozwój polsko-palestyńskich stosunków handlowych oraz żywe zainteresowanie polskich czynników gospodarczych Targami Lewantyńskimi w Tel-Awivie, czego dowodem jest imponujący udział Polaków w tych targach. Obecny na zebraniu sędzia Friede, wiceprezes Polsko-Palestyńskiej Izby Handlowej w Palestynie, w dłuższym przemówieniu, wskazując na tradycyjny udział Polski w Targach Lewantyńskich, nadmienając również, iż celem zaznajomienia społeczeństwa polskiego z produkcją palestyńską, zorganizowana ma być w Warszawie i Łodzi stała wystawa palestyńska na wzór wystawy angielsko-palestyńskiej w Londynie.

P. Anker, komisarz Wystawy Polskiej

na Targach Lewantyńskich, przedstawi-
stronę techniczną Wystawy Polskiej,
która na obszarze 1100 mtr. kwadr. po-
mieści ekspozycję przeszło 200 firm pol-
skich.

Wieczorem, tego samego dnia, konsul Łukaszewicz, zaprosił na konferencję przedstawicieli firm handlowych polskich, na którą przybyło przeszło 50 osób. — Po przemówieniu konsula Łukaszewicza i wygłoszeniu referatu przez sędziego Friedego, postanowiono powrócić do życia zrzeszenie polskich przedstawicieli handlowych w Palestynie, mające na celu ochronę interesów członków tego zrzeszenia oraz jaknajwiększe wykorzystanie możliwości gospodarczych rynku palestyńskiego i krajów Bliskiego Wschodu dla eksportu polskiego.

Import wynosi 31,7, eksport — 32,4 proc. obrotów w r. 192

Według obliczeń Ligi Narodów, handel światowy uległ w ciągu pierwszych miesięcy r. b. dalszemu ograniczeniu. mianowicie wartość importu światowego w styczniu r. b. szacowana była na 985 milionów dolarów w złocie, zaś w lutym r. b. na 906 milionów, jednocześnie wartość wywozu obliczano w styczniu r. b. na 892 miliony, podczas gdy w lutym na 854 miliony dolarów w złocie.

W porównaniu z wartością handlową w poszczególnych miesiącach roku 1933 nastąpił dalszy spadek

76 wycofywania lokat i repatriacji wal
rów — po stronie „rozchodu”.

Naskicowany tu obraz daje pojęcie o tem, jak słusznie strona polska napierała na uwzględnienie swych potrzeb i wyciągnięcie stosunków wzajemnych polsko-francuskich czyni zawisłą od zrozumienia nad Sekwana konieczności świadomego przebudowy obrotów płatniczych między obu krajami. Oczywiście, jeżeli dzisiaj Francja względem kogo chce prawnie swym nowoskonstruowanym systemem negocjowanych kontyngentów swój bilans handlowy — to napełnić nie będzie to trafnem względem politycznym, Polski.

32,4 proc. obrotów w r. 1929 — wartości zarówno importu, jak i eksportu światowego. — Przywóz światowy stanowił w lutym r. b. 31,7 proc. wartości importu światowego w r. 1929, a eksport 32,4 proc. wartości eksportu światowego w lutym roku 1929.

W Warszawie odbyło się nadzw

Stowarzyszenia posiadaczy polis To-
Ubezpieczeń „l'Urbaine” w Paryżu, p-
przewodnictwem adw. Wizla. Zarz-
poinformował członków o procesach w-
toczonych w Warszawie i Paryżu pr-
ciwko T-wu „l'Urbaine”. Sprawa
Warszawie rozpoznawana będzie pr-
sąd w przyszłym miesiącu, w Pary-
przypuszczalnie w czerwcu rb.

Akcja prowadzona przez stowarzyszenie, mająca na celu obronę praw i interesów członków stowarzyszenia, ubezpieczonych w T-wie „l'Urbaine“, obywateli państwa polskiego, ma doniosłe znaczenie gospodarcze, gdyż pretenzje ubezpieczonych wynoszą przeszło milionów rubli w złocie.

Na zebraniu giełdy walutowo-dewizowej w Warszawie tendencja dla dewiz była mocniejsza, zwłaszcza dla waluty niemieckiej. Obroty dewizami były naogół zmniejszone. Bank Polski płacił za banknoty dolarowe 5.23. Notowano kursy dewiz: Berlin 208.30 (+75), Belgia 123.86 (-4), Gdańsk 172.70 (+1), Holandia 358.55 (+10), Londyn 27.12 (+1), Nowy Jork 5.26.75 (+1.5), wypłata telegraficzna na Nowy Jork 5.27.25 (+1), Paryż 34.96.50, Praga 22, Sztokholm 139.85 (-10), Szwajcaria 171.59 (+2), Włochy 45.11 (+1). W obrocie prywatnym: marka niemiecka 202.50 (+50), szyling austriacki 98 koron włoska 21.74 (-1), frank francuski 34.53, lir włoskie 45.20, funt angielski 27.10 (+5), dolar 5.24.50 (+1), rubel złoty 4.65, dolar srebrny 8.95 (+1), rubel srebrny 1.38 (-3), bilet 0.67.

AKCJE. Na rynku akcyjnym tendencja była utrzymiana, przy brzołach niewielkich. Notowano: Bank Polski 82 25 (+25), Wegiel 11 75, Lulpopy 11 65, Ostrowieckie 20 25, Starachowice 10 30, Tranzakcje dokonane a mienotwane: Sita + Swiatlo — 18, Lazy 0 30.

PAPIERY PROCENTOWE. Dla papierów procentowych tendencja była wybitnie mocna. Większych obrotów dokonano 5 proc. konweksyjną, 4 i pół proc. listami ziemskimi i 1 proc. listami m. Warszawy. Notowano: 3 proc. budowlana 43,75 — 43,80 (+13), 4 proc. dola

rowa 53,13 (+15), 4 proc. inwestycyjna 25,5 (+15), 5 proc. konwersyjna 64,50 - 65,25 (+85), 5 proc. kolejowa 57,75 (+50), 6 proc. dolarowa 76 (+25), 7 proc. stabilizacyjna 59,88 - 60,11 (+63), odcinki po 500 dolarów 60 - 60,38, list zastawne i obligacje banków państwowych - bez zmiany, 4 i pół proc. listy ziemskie 49,50 (+13), drobne odcinki 49,25, 7 proc. ziemskie dolarowe 33 - 33,25 (+25), 5 proc. Warszaw 63,25 - 63,50, 8 proc. Warszawy 54,75 - 54,85 (+13), 10 proc. Lublina 37,50, 8 proc. Łódź 48,50 (+50), 10 proc. Radomia 38,75, 10 proc. Siedlec 36 - 35,50, 6 proc. obligacje Warszaw VIII + IX emisja 49,50 (+50). Transakcje dokonywane a nieoprowatowane: 8 proc. dillonowskie 85,75 (+12), 7 proc. śląska 66 (+12), 7 proc. listy Przemysłu Polskiego - 64, 4 proc. ziemskie 40,50, 5 proc. państwowa renta ziemiska odcinki po 500 złotych - 83, 8 proc. Częstochowy 45,50, 8 proc. Łódź 48,50 (+50), 10 proc. Radomia 38,75, 10 proc. Siedlec 36 - 35,50, 6 proc. obligacje Warszaw VIII + IX emisja 49,50 (+50).

Na wczorajszym zebraniu giełdowym w Łodzi notowano: dolary — sprzedaż 5,25, kupno 5,23, poz. inwestycyjna 112,00—111,50, poz. spekulacyjna 59,75—59,50, poz. budowlana 43,75—43,50, dolarówka 83,25—83,00, 8 proc. 1, 1/2, 1933 — 82. Tendencja spokojna.

Na rynku walutowym zaznaczyła się wzrostaj lekka zwykła dolara, którego kurs w obrotach prywatnych osiągnął poziom 5,24 w sprze-
dazy i 5,22 w kupnie. Bank Polski podni-
osił cenę dolara o 1 punkt do 5,23 za odcinki dro-
gie, 5,23 za odcinki większe i 5,24 za czeki.
Ponieważ zatem mocniejszej tendencji dla do-
lara, kurs bankowy był nadal jeszcze wyższy
prywatnego.

Cena funta w transakcjach Banku Polskiego wzrosła o 5 punktów do 26,95, w obrotach powatnych pozostała niezmienną 27,10 w zęnu i 27,00 w placeniu.

Inne waluty oraz dolar złoty bez zmiany.

Na zoranu gieldy zbożowo-towarowej
Warszawy ogólny obrót wyniósł 3,725 ton,
tem żyta 2910 ton, Notowano za 100 kg.
ryzet wagon Warszawa, w handlu hurtow-
w ładunkach wagonowych: żyto jednolite 14
— 14,75, pszenica jednolita 19 — 19,50, psze-
ca zbierana 18,50 — 19, owies jednolity 11
12,50, owies zbierany 11 — 11,50, jęczmień
szany 13,50 — 14, jęczmień browarny 15
— 16.

Na wczorajszym zebraniu łódzkiej giełdy zbożowo - towarowej notowano: żyto 13.75—14.00, cena tranz. 14.00, pszenica 18.25—18.50, jęczmień 13.50—14.00, owies 12.50—13.00, m. żytnia 60 proc. 21.00—22.00, m. żytnia 65 proc. 22.00—23.00, m. pszena 65 proc. 7.00—31.00, otręby żytnie 9.00—9.50, otręby pszenne 9.00—9.50, otręby pszenne grube 9.50—10.00, wyka latowa 13.50—14.00, groch Victoria 35.00—35.00, łubin niebieski 7.00—8.00, łubin żółty 9.00—10.00, ziemniaki jadalne 3.50—4.00, kuk. lniany 20.50—21.00, makuch rzepakowy 15.00—16.00, peluska 13.50—14.00. Uspokoje. (ag.)

Na posiedzeniu połączonych kom-
podatkowej i polityki gospodar-
łódzkiej Izby Przemysłowo - Hand-
znajdowała się m. in. sprawa zaop-
wiania rozporządzenia wykonawcz-
do wchodzącego w życie kodeksu l-
dłowego w przedmiocie zakresu pro-
dzenia ksiąg.

Opinia połączonych komisji wy-
dła w tym sensie, że obowiązek pro-
dzenia ksiąg handlowych dotyczy-
wien przedsiębiorstw handlowych
i II-ej kategorii i przedsiębiorstw p-
mysłowych pierwszych pięciu k-
gory.

Dr. A. Z.

„MUZA“

(dawniej LUNA)

Dziś wielka premiera!

Początek seans. o g. 4-ej po poł., w sob.
i niedz. o g. 12-ej w poł.

Kino „ROXY“

Narutowicza 20. Dziś i dni następnych.
Na pierwszy seans ceny miejsc niższe.

„LEGJON ŚMIERCI“

(GDY SZALENCY KOCHAJA)

Role główne odtwarzają: **Loeretta Young, Vivienne Osborne, Victor Jory i David Manners.**

NADPROGRAMY!

W każdym programie najnowszy tygodnik FOXA.

NADPROGRAMY!

„Handel Żywym Towarem“

(Tancerki z Buenos Aires)

W roli głównej **DITA PARO**

Wielki dramat francuski, wykonany przez
cy Ligi do Walki z Handlem Żywym Towarem
— oraz całego sztabu agentów i agentek
cyfrych. — Dziś początek o godz. 4-ej

Zniżka cen bawełny.

Na rynku surowej bawełny w Nowym Jorku w ciągu ostatnich kilku dni notowano w dalszym ciągu tendencję słabą, która spowodowała również osłabienie się tendencji na innych giełdach bawełnianych, a mianowicie zarówno w Liverpoolu, jak i w Aleksandrii oraz w Bremie. Na wszystkich tych giełdach w dniu 25 kwietnia r. kursy zmniejszały o kilka punktów w porównaniu z notowaniami z dnia 24 kwietnia r. W Nowym Jorku zmniejszała w granicach od 15 do 25 punktów, w Liverpoolu w granicach od 5 do 8 punktów, w Bremie od 20 do 25 punktów, w Aleksandrii od 7 do 10 punktów.

Import przędzy wełnianej do Austrii.

Z austriackich kół włókienniczych wychodzą projekty wprowadzenia zakazu przywozu do Austrii przędzy wełnianej, a w szczególności wełny czesankowej. Nacisk na czynniki rządowe, wywierany przez przędzalnię, jest coraz silniejszy. Nie można jednak przewidzieć, jakie stanowisko w tej sprawie zajmą strony rządowe.

Więści gospodarcze.

HANDEL ANGIELSKI W MARCU

Ogłoszone ostatnio dane o handlu zagranicznym Anglii wskazują na wydatne zwiększenie się przywozu surowców, mianowicie o 9,9 proc. w porównaniu z marcem ub. r. Mimo spadku eksportu w dziale bawełnianym i okrętowym, ogólna liczba eksportu angielskiego wykazuje poważny wzrost bo o 19,400 t. szt. w porównaniu z lutym br. i osiągnęła, jak podawaliśmy już, 1,271,900 funtów. Zwykła wywozu zaznaczyła się we wszystkich prawie ważniejszych działach przemysłu.

FUZJA BANKÓW WIEDEŃSKICH

„Die Stunde“ donosi, że przygotowania do fuzji wielkich banków wiedeńskich zbliżają się ku końcowi. Pierwszym etapem będzie przyłączenie Bankvereinu do Austriackiego Zakładu Kredytowego. Możliwe jest, że w tej sprawie podane będą bliższe szczegóły na walnym zgromadzeniu Austriackiego Banku Narodowego, które ma się odbyć w dniu 27 bm.

GWARANCJE SZWAJCARSKIE DLA ROSJI

Szwajcarska rada narodowa uchwaliła ustawę o państwowych gwarancjach kredytowych dla dostaw do Rosji. Gwarancje te obejmą w pierwszym rzędzie dostawy maszyn elektrotechnicznych oraz wyroby mechaniczne precyzyjne. Rząd szwajcarski dąży do zawarcia w jaknajbliższym czasie umowy kompensacyjnej z Rosją.

Upadłości i układy.

Izaak Spiewak, Maks Sztajnberg i Stanisław Danielewicz, prowadzący przedsiębiorstwo p. f. „Sztajnberg, Spiewak i S-ka“ w Łodzi, przy ul. 6-go Sierpnia 102, korzystali w 1930 r. z odroczenia wypłat, które zakończyli układem 70 proc. Z układu tego jednak wywiązać się nie mogli i w 1931 roku na własną prośbę ogłoszono im oraz pokrewnej firmie „Michał Spiewak i S-ka“ upadłość, która została również zakończona układem w wysokości 20 proc. Aktywa obu firm przedstawiały wartość 665,239 zł., pasywa zaś 1,254,767 zł. Obecnie przypada termin płatności trzeciej 5-procentowej raty układu, lecz, jak się okazuje, firmy te układu nie honorują, wobec czego wierzyciele złożyli do Sądu podanie z żądaniem ogłoszenia po raz drugi upadłości.

Sąd w dniu wczorajszym, uwzględniwszy powyższe podanie ogłosił po raz drugi upadłość firmie „Sztajnberg, Spiewak i S-ka“ oraz jej współwłaścicielom — Izaakowi Spiewakowi, Maksowi Sztajnbergowi i Stanisławowi Danielewiczowi, chwilę otwarcia oznaczając na dzień 15 marca 1934 r. Upadłych oddano pod dozór policyjny z obowiązkiem meldowania się raz w tygodniu.

W sprawie upadłości Jana Kokska, prowadzącego w Łodzi farbiarnię przy ul. Limanowskiego 87, Sąd wyznaczył dodatkowy ostateczny trzytygodniowy termin, licząc od dnia 24 kwietnia 1934 roku.

Organizacja kartelu bawełnianego we Włoszech.

Specjalne opłaty na popieranie eksportu.

(m) Donosiliśmy niedawno o utworzeniu we Włoszech przymusowego kartelu bawełnianego, obejmującego wszystkie fabryki bawełniane, a mającego na celu reglamentację produkcji i popieranie eksportu. Według dalszych informacji, kartel, którego organem wykonawczym jest Istituto Coloniero Italiano, będzie miał prawo żądać od zrzeszonych wszelkich danych statystycznych, dotyczących produkcji i ustalać jej rozmiary, w zależności potrzeb rynku. Ponadto kartel będzie wyznaczał warunki sprzedaży i prowadził propagandę spożycia tkanin.

Poważne zadania będzie miał kartel do spełnienia w zakresie racjonalizacji zakupu surowca, do czego prawdopodobnie będzie zmierzał w drodze zorganizowania zbiorowych zakupów bawełny. Dla włoskiego przemysłu włókienniczego będzie to miało specjalnie doniosłe znaczenie ze względu na jego wielkie rozproszenie. Przemysł ten, w zasadzie bardzo duży, reprezentowany

bowiem przez 5,75 miliona wrzecion i ćwierć miliona zatrudnionych robotników, rozbitý jest na wielką ilość drobnych i średnich przedsiębiorstw, co specjalnie daje się odczuć w dobie kryzysu. To rozdrobnienie włoskiego przemysłu włókienniczego, ogromnie zmniejszającego jego odporność w okresie skurczenia się zbytu na rynku krajowym, było zasadniczą przyczyną powołania do życia kartelu bawełnianego.

Drugą było poważne zmniejszenie się możliwości wywozowych przemysłu bawełnianego, natrafiającego na coraz ostrzejszą konkurencję japońską i angielską. Zadaniem kartelu będzie wzmocnienie akcji wywozowej, na co przeznaczone są specjalne opłaty, pobierane przy przywozie bawełny w wysokości 30 cent. od 1 kg. Przewidują, iż wpływ z tego źródła da ponad 60 milionów lirów, które, po potrąceniu stosunkowo niewielkich kosztów utrzymania kartelu, przeznaczone będą na popieranie wywozu włókienniczego.

Silny odpływ złota z Banku Rzeszy.

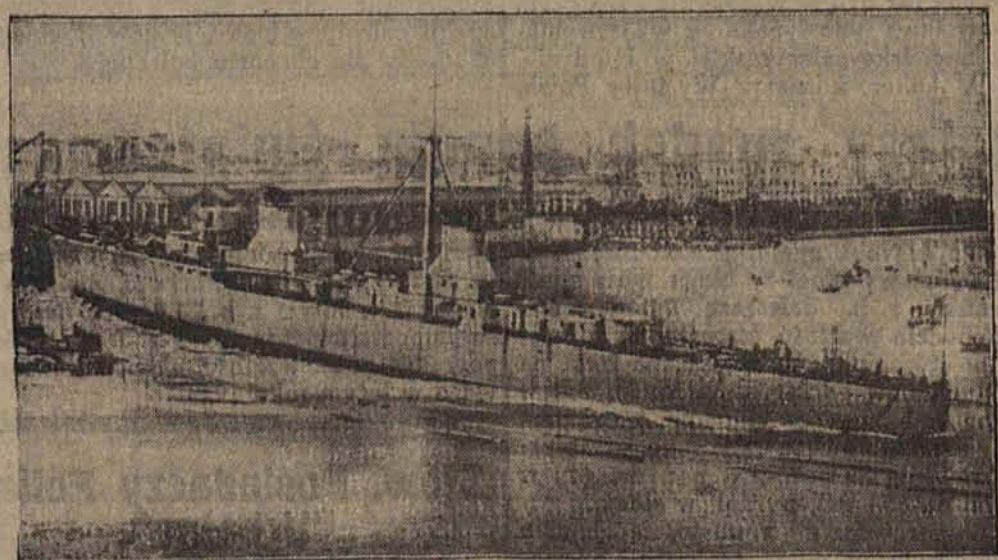
Sprawozdanie Banku Rzeszy za trzeci tydzień kwietnia, wykazuje zmniejszenie się depozytów o 124,4 miljn. Rm. do 3,521,2 miljn. Rm. oraz skurczenie się obrotu pieniądza o 125,6 miljn. Rm.

Zapas środków pokrycia zmniejszył się o 7 miljn. do 225,1 miljn. Rm., przy czym zapas złota skurczył się o 7,1 miljn. Rm. do 219,3 miljn. Rm., podczas gdy zapas dewiz podniósł się o 0,1 miljn. Rm. do 5,8 miljn. Rm. Procent pokrycia w dniu 23 kwietnia nie uległ zmianie w po-

równaniu z ub. tygodniem i wyniósł 6,8 proc.

Obniżenie się zapasu środków pokrycia jest tembardziej znamienne, że wskutek zakazu importu surowców, zapotrzebowanie na dewizy znacznie się zmniejszyło. Zaznaczyć przytem należy, że w ub. tygodniu Bank Rzeszy nie dokonywał żadnych spłat nadzwyczajnych poza zwykłymi przelewami do kasy konwersyjnej z tytułu długów zagranicznych.

Włochy powiększają swą flotę

Z portu w Livorno wypłynął nowy krążownik włoski, który otrzymał nazwę „Emanuele Filiberto“.

Straszną katastrofą lotniczą w Pucku

Gdyńia, 26 kwietnia.

Załoga portu lotniczego w Pucku była świadkiem tragicznego wypadku lotniczego, którego ofiarą padło życie młodego pilota lotnictwa morskiego, bosmana Walkowiaka. Walkowiak wystartował do lotu ćwiczebnego na hydroplanie.

W pewnym momencie aparat z nieustalonych dotychczas przyczyn zaczął spadać do morza. W ostatniej chwili pilot, chcąc się ratować, wyskoczył ze

spadającego aparatu do wody, upadek jego nie uratował go jednak, gdyż został przynięcony przez spadający hydroplan.

Kolekty, którzy w tej chwili pospieszyli mu z pomocą, wydobyli jedynie spod szczątków rozbitego aparatu zwłoki nieszczęśliwego pilota. Wypadkiem tym zajęła się specjalna komisja wojskowa, która ustali przyczyny katastrofy.

Teatr „Rozmaitości“

Cegielniana 27.

Gościnne występy Teatru

„ARARAT“

kier. art. M. Broderson.

OSTATNIE 6 DNI!

Przed wyjazdem na wielkie tournée po
DZIS w piątek specjalny program
NISZT GESZTOJ
NISZT GEFLOJ

barwny i efektowny montaż 20-tu naj-
znanych oraz zupełnie nowych prze-
numerów.
Reżyseria Dzigan i Szumacher.

Konferencja:
oraz nowo-zaangażowana pieśniarka
LOLA FOLMA
Dziś początek o godz. 9.15 wiecz.

WYCIECZKA DO BUDAPESTU

Wagons - Lits - Cook podaje do w-
że organizuje popularną wycieczkę do
pesztu bez paszportów i wiz. Odjazd
nastąpi 12 maja o godz. 8.03 z dworca
go, a powrót 18 maja do Budapesztu.
Cena biletu z Łodzi wynosi 21 zł 28
mule opłatę za paszport i wizę, bilet
w obie strony, dwa obiady w wagonie
czynnym, pobyt w pierwszorzędnym
pełna utrzymywanie napiwki, przejazd
do hotelu i z powrotem, zwiedzanie
tokarami z przewodnikiem, bilety teat-
operowe, jednorazowy wstęp na Targi
narodowe w Budapeszcie.

Przy zapisie należy złożyć dowód
z poświadczeniem obywatelstwem
oraz 1 fotografię.

Ze względu na bliski termin wyjazdu
cieczki, rezydentanci powinni najrychlej
się do tutejszego oddziału Wagons - Lits
który wyłącznie przyjmuje zapisy do
do 20 przy ul. Piotrkowskiej 64, tel. 17

NAJBLIŻSZE WYCIECZKI z T.

W sobotę, dnia 28 bm., odbędzie
cieczka do Państwowej Fabryki Wy-
toniowych. Zbiórka o godz. 10.15, przy
pernika nr. 62.

W niedzielę, dnia 29 bm., odbędzie
cieczka do Pleszowic (pod Zgierzem).
o godz. 9-ej na Bałuckim Rynku (przy
zgrzewalnicach). — Kier. kol. Grynsfeld.
jest całodzienna, cel — zwiedzenie pom-
Łukaszewicza.

W niedzielę, dnia 6 maja r. b., odb-
wycieczka turystyczna - etnograficzna do
mberska i Kazimierza n. Nerem, o nast-
programie: godz. 8.45 zbiórka na sta-
„Zdrowie“, 9 wyjazd, 10 przyjazd do
rza, 10-11.30 spacer turystyczny po
rzu, wyjazd do Lutomerka przez
zbiórka na stacji, 13-16 przejazd do
Lutomerka, 17-18 zbiórka na rozstajni-
ficznych, 16-17 zbiórka na rozstajni-
gach i wyjazd do nowego cmentarza
17-18 zwiedzenie starego cmentarza
skiego, 18-19 zwiedzenie klasztoru
katakumb, 19 wyjazd do Łodzi i re-
wycieczki. — Kier. kol. red. Żelkowi-
zenman.

DANCING TOMBOLA NA RZECZ RODZINĄ.

Wielką sensację w naszym mieście wy-
zapowiedziana na sobotę 5 maja r. b.
na rzecz Sierocińca dla sierot po
W. P. w słońcach Ogniska Oficerskiego
św. Jerzego 2. Niezwykłą i olbrzymią
zabawę będzie tombola, zapoczątko-
pierwszorzędniejszej wartości fanty.
godz. 9 wiecz.

Zarówno ze względu na cel, jak i na
nie pomocy tak pożytecznej instytucji
względem na wartościową tombolę, po-
można, że sale Ogniska Oficerskiego
tę 5 maja r. b. zapelnia się po brzo-
wą publicznością.

Ceny wejścia bardzo niskie: 3 zł
cywilnych, 1,50 dla członków Ogniska
Poza tombolę przewidziane jest
trakcie zabawowe.

Dźwiękowy Kino-Teatr „Przedwiośnie”

ZEROMSKIEGO
Nr 74-76
(róg Kopernika)
tel. 129-88

Dziś i dni następnych!

Co zrobiłbym gdybym otrzymał milion dolarów? Odpowie Ci film p. t.

„Gdybym miał milion”

W filmie tym liczne rzesze miłośników kina podziwiać będą mogły: GARY COOPERA, George'a Rafta, Wynne Gibson, Charlesa Laughtona, Jackie Oakie, Charlie Rugglesa. Niezmiernie interesujący i oryginalny scenariusz poprostu wymagał obsady takiej plejady wielkich nazwisk. Najnowsza aparatura dźwiękowa.

UWAGA. Passepartout i bilet wolnego wejścia w niedzielę i święta nie ważne. Początek seansów w dni powszednie o g. 4 p. p. w niedzielę i święta o g. 12 pp. Ostatni seans o godz. 10. Ceny miejsc: I. 1.09, II — 90 gr., III — 50 gr. Na pierwszy seans wszystkie miejsca po 50 gr. Kupony ulgowo 70 gr. Następnym program: SZALONA NOC W ZOO W rolach głównych: L. Young i G. Ray

DOKTOR
Wołkowyski
Cegielniana № 4,
telefon 216-90.

chor. weneryczne, moczopłciowe i skórne
Przyjmuje od 9-1 i 5-9
W NIEDZIELE I ŚWIĘTA OD GODZINY 9-1-ej.

Doktor
H. SZUMACHER
Choroby skórne i weneryczne
PIOTRKOWSKA 56
tel. 148-62
od 1 i pół — 4, 6-9 wiecz. w niedzielę i święta od 10-1
Ceny lecznicowe.

Dr. med. WŁODZIMIERZ
ŻADZIEWICZ
Specjalista chorób uszu, nosa, gardła i krtani
ul. PIOTRKOWSKA № 164
tel. 125-26
przyjmuje od 4 do 8 wiecz.

Dr. med.
S. Halborn
CHOROBY DZIECI
ul. Gdańska 65a.
Nr. tel. 228-82.
przyjmuje od 5-6 pp.

DOKTOR
KLINGER
spec. chor. wenerycznych, skórnych i włosów (porady seksualne)
Andrzeja 2, tel. 132-28
Przyjmuje od 9-11 rano i od 6-8 w W niedzielę i święta od 10-12.

LECZNICA (d. „VITA”)
LEKARZY SPECJALISTÓW I GABINET DENTYSTYCZNY
PIOTRKOWSKA 45, tel. 147-44
Czynna cały dzień. Przyjęcia na miejscu i wizyty na miejscu. Pomoc aku-szeryjna. Opatrunki, Zastrzyki. Analizy lekarskie. Roentgen. Diatermia. Lampa kwarcowa. Przychodnia świadomego macierzyństwa.

Dr.
W. BALICKA
ul. Piotrkowska 200
róg Pustel
Nr. tel. 194-03.
Choroby skórne i weneryczne
przyjmuje wyłącznie kobiety i dzieci
od 1 do 3 i od 7 do 8-ej

DOKTOR
W. Łagunowski
Piotrkowska 70, tel. 181-83.
CHOROBY SKÓRNE, WENERYCZNE I MOCZOPŁCIOWE.

Gabinet Roentgeno - leczniczy.
Przyjmuje od 8.30-10 r. i do 2 i pół i od 6 do 8 i pół wiecz. W niedzielę i święta od 10-1.

Dr. A. Gibiański
PRZEPROWADZIŁ się na
ul. Zachodnią 59a
Tel. 133-81.
Przyjmuje od 9-10 i pół r. i 4-6 i pół popoł.

Dr. MED.
Al. Kopciowski
CHOROBY WEWNĘTRZNE
Gdańska 37
tel. 232-55. przyjmuje 7-8 wieczór.

Dr. med.
S. KANTOR
Spec. chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych
przeprowadził się na ul.
PIOTRKOWSKA 90
Telefon 129-45.
przyjmuje od 8-2 i od 5-9 wiecz. w niedzielę i święta od 8-2.

„Czystość”
Piotrkowska 44, telefon 167-45
przyjmuje cyklowanie, drutowanie, freterowanie oraz szycie bielizny, po-
ci. Czystość szyb

Do akt Nr. Km. 3479/33.
OBWIESZCZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, rew. I-go, Roman Markwart, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Gdańskiej Nr. 61, na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 1 maja 1934 r. o godz. 12 w Łodzi, przy ulicy Senatorskiej 35, odbędzie się publiczna licytacja ruchomości a mianowicie: maszyna do skręcania nitów, oszacowanych na łączną sumę zł. 2000, które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.

Łódź, dnia 7 kwietnia 1934 r.
Komornik (—) R. MARKWART.
Sprawa Tow. Ubezpiecz. „Silesia” p-ko Szmajki Hirszowiczowi.

Do akt Nr. Km. 3428/33.
OBWIESZCZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, rew. I-go, Roman Markwart, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Gdańskiej Nr. 61, na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 1 maja 1934 r. o godz. 12 w Łodzi, przy ulicy Rzgowskiej Nr. 82, odbędzie się publiczna licytacja ruchomości a mianowicie: szafa, stół, 5 krzeseł, gramofon, kozetka, pięć luster, 2 gablotki, stolik i trzy fotele, oszacowanych na łączną sumę zł. 905, które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.

Łódź, dnia 10 kwietnia 1934 r.
Komornik (—) R. MARKWART.
Sprawa Rob. Banku Spółd. p-ko Hermanowi Bornsteinowi.

Do akt Nr. 1677/33.
OBWIESZCZENIE.
Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, rew. I-go, Roman Markwart, zamieszkały w Łodzi, przy ul. Gdańskiej Nr. 61, na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 4 maja 1934 r. o godz. 12 w Łodzi, przy ulicy Senatorskiej Nr. 4, odbędzie się publiczna licytacja ruchomości a mianowicie: 2 kasy ogniotrwałe, 4 biurka, fotel, trzy małe biurka, trzy fotele, 5 krzeseł, kredens, szafa-biuro i prasa do kopjowania, oszacowanych na łączną sumę zł. 1.005, które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.

Łódź, dnia 12 kwietnia 1934 r.
Komornik (—) R. MARKWART.
Sprawa Zarząd. Masy Ubezpiecz. Upadł. Ubezpiecz. Przemysł. Polskich p-ko t. Przemysł. Dzianny i Jedwabny Polon-
ski.

PROSZEK
„Z. KOGUTKIEM”
(MIGRENO-NEVROGIN)
USUWA NA JUPORCZYWSZY
BÓL GŁOWY
MIGRENE, NEURALGIE,
BÓLE ZĘBÓW,
GRYPE, PRZEZIĘBIENIA
BÓLE ARTRETYCZNE,
STAWOWE, KOSTNE I T.P.
PROSZEK TE WYRABIAMY I W POSTACI
TABLETEK.
ŻĄDĄCIE ORYGINALNYCH PROSZKÓW
„Z. KOGUTKIEM”

Zgubiono
CZARNA ZAMSZOWA
DAMSKA
torebkę
miedzy ulicami Zachodnią i Śródmiejską do Żeromskiego. Łaskawy znalazca może zatrzymać znajdującą się w torbiek pieniądze, lecz proszony jest o zwrot biletu tramwajowego i rzeczy do F. Kopciowskiej, Gdańska 37 i p. front, tel. 232-55.

KLISZE
do REKLAM GAZETOWYCH
CENNIKOW PROSPEKTÓW
Złoty fotograficzny do odb. Depozytu
RYSUNKI PROJEKTU REKLAMOWE
WYDAWNICTWO WYKONAWCZĄ
R. BORKENHAGEN 100
ŁÓDŹ Piotrkowska

Kupno i sprzedaż
APARAT fotograficzny, 9x12, statyw, 8 kasetek, ramki do kopjowania, waleńki itp. sprzedam, Piotrkowska 93, pr. oficyna i wejście, m. 15, od godz. 10 do 12 r.
MASZYNY farbiarskie, jak „Waszmaszyna” na 24 walece porcelanowe i 2 centryfugi (1 metr i 75 cm.) okazały się do sprzedania. Oferty do Adm. „Republiki” sub „A. A.”

MOTOCYKL f. Radley z przyczepką do sprzedania. Wiadomość w Republice.

BILL, gra towarzysko - sportowa do sprzedania, Piotrkowska 93, m. 15 od 10 do 12.

Lokale
POSZUKUJE POKOJU umeblowanego w cenie zł. 30-40 miesięcznie, w centrum miasta, przy kulturalnej, samodzielną osobie, ewentualnie - mającej rodzinę. Oferty sub „Mał” do Administracji „Republiki” 25

DUŻY dwuokienny, słoneczny, frontowy pokój z gazową riaszynką do wynajęcia. Żeromskiego 27, m. 5, front parter. 25

POKÓJ umeblowany, frontowy, do wynajęcia od zaraz, Południowa 2, m. 20 u lekarza i piętro. 24

Choroby zwierząt
(Specjalność — psy domowe)
Lekarz medycyny weterynaryjnej
M. A. REICH
przyjmuje codziennie od 9 do 1 i od 4 — 7 p. p.
NAWROT 1a, 2 p. Tel. 175-77.
Ceny lecznicowe.

DO WYNAJĘCIA 1 p. z kuchnią Wólczańska 91 Czerstek. 27

DO WYNAJĘCIA 2 p. z kuchnią i szopa, nadające się na lokal handlowy przy ul. Główniej 67, Wiadomość Trześniewski, Główna 69. 27

DO WYNAJĘCIA mały umeblowany pokój słoneczny 25 zł. mies. Zielona 9, m. 4. 27

POSZUKIWANY od 1-go pokój umeblowany, 1 lub 2 piętro za 30-40 zł. miesięcznie. Oferty sub „Bezdzietne małżeństwo”. 30

3-POKOJOWE mieszkanie z wszelkimi wygodami, kompletnie urządzone, w Śródmieściu, na 1-szem piętrze, na 4 miesiące, od zaraz tanio do wynajęcia. Dzwonić: telefon 221-85. 27

3 POKOJE z kuchnią do wynajęcia Wólczańska 226 u gospodarza. 27

5-cio i 3 POKOJOWE mieszkanie z wszelkimi wygodami do wynajęcia przy ul. Piotrkowskiej 189. 27

Posady

POTRZEBNY pracownik fryzjerski męski zaraz Zakład fryzjerski, Kilińskiego 55, Jukiewicz. 27

POTRZEBNA manikurzystka, pracownik fryzjerski i uczeń od zaraz, Zakład fryzjerski, Zawadzka 8. 27

Fachowiec z Kapitałem

POSZUKUJE WSPÓLNIKA do prowadzenia bardzo intratnej skrajalni przy jedwabnej. Oferty pod „Skrajalnia” upraszam do adm. Republiki. 35-2

WYKWALIFIKOWANE krawcowe mogą się zgłosić do firmy Ch. Herberg, Północna 1. 27

POTRZEBNY pracownik fryzjerski damsko-męski na stałe Drewnowska 11

POTRZEBNY chłopiec do posług do zakładu fryzjerskiego, Piotrkowska 17

Dr. Jan Polak
ul. NAWROT Nr.
Tel. 164-21.

choroby wewnętrzne i skórne (astma, pokrzywka, migrena, matyzm)
Godziny przyjęć 7-8

LEKARZ - DENTYSTA
B. NUSBAUM
przyjmuje od 3-7 po
Piotrkowska
telefon 121-23

LAKIERNIK-MAL
przyjmuje wszelkie roboty wchodzące, jak: samochody, meble i

PISANIE SZYŁ
Gazowa 7, m. 2, parter (K)

SZYJE WYKWINT
BIELIZNĘ MĘSK
po cenach bardzo niskich. Przyjmuję również wszelkie reperacje i szyje po dom. ul. 6-go Sierpnia m. 16, III p.

POTRZEBNY pracownik chrz. na stałą pomoc, sobota, Pomorska 118.

ANGLIK, znający stosunki i umiejący tłumaczyć biegle z go na angielski, chce znaleźć w administracji „Republiki” glik 1934”. 27

Nauka i wychowanie

ANGIELSKIEGO konwersacji ry udziela rutynowany ul. Zawadzka nr. 21, m. 8a, dziennie zastać od godz. 4-7

DROBNE ogłoszenia w „Republiki” a najlepszym i najtańszym zeteknacja zainteresowanych Kto chce: 1) znaleźć lokatora, 2) znaleźć mieszkanie, 3) sprzedać pojeźdźczy pokój, 4) kupić chomole lub rzecz, 5) dostać wiek okazyjnie, 6) dostać wyszukać pracownika — da drobne ogłoszenie do

Zagubione dokumenty

ZGUBIONO weksel na sumę wystawca Oizer Tragarz, z dnia 15 lipca 1934 r. Weksel numer 10-1

ROZENKRANC Jakób, 11-go da 31, zgubił kwit kancjy Łódź. Nr. 36124 wyd. 24/6

ZGUBIŁ kwit Elektrowni Łódź. Nr. 40249 z dn. 13/4

ZGUBIŁ kwit kancjy z Nr. 76696 z dnia 15/1 1932 r. na imię Icek Lubochiński, kańska 30.

Redakcja i Administracja, Piotrkowska 49. — Godziny przyjęć Redakcji od godz. 17 do 19. — Telefony: Administracja: 122-14. Redakcja: Sekretariat redakcji 127-24. i referat. i sportowy 136-44; referat gospodarczy i sekretariat nocny: 136-43. Tłocznia — 180-80. Konto P. K. O. Wydawnictwo „Republika” 68-148.

Prenumera „Republiki”

w Łodzi zł. 4— za odosłanie do domu 40 gr. miesięcznie; z przesyłką pocztową w Polsce zł. 5—, zagranicą zł. 10— „Republika” i „Express” w Łodzi z odosłaniem do domu zł. 7 miesięcznie.

OGI OSZENIA: Powierzchnia strony 420 mmx280 mm. Stronica tekstowa dzieli się na 4 szpalty po 70 mm. Strona ogłoszeń zwykłych dzieli się na 10 szpalty po 28 mm. **CENY OGŁOSZEŃ:** Zwyczajne 12 gr. za wiersz mm. W tekście — 50 gr. za wiersz mm. Na stronie I — zł. 2 za wiersz mm. Nekrologi — 40 gr. za wiersz mm. Zareczynowe i zaślubiny w tekście zł. 10 — Adwokackie ryczałtem zł. 25 — Drobne za słowo 15 gr. najmniej. 15 gr. poszukiwanie pracy za słowo 10 gr. najmniej zł. 120. Obisowe w tekście redakcyjnym zł. 2 za milimetr. Za zastrzeżenie miejsca dopłata 20 proc. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. Ogłoszenia fantazyjne i tabularczne 25 proc. drożej. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Słuszne reklamacje będą uwzględnione, wniesione będą najpóźniej w ciągu 10 dni od ukazania się pierwszego ogłoszenia. Niezwłocznie po ukazaniu się ogłoszenia tej samej treści, co ogłoszenie, które zastrzeżenie nie zostało, ogłoszenia nie upoważniają do zapłaty lub powtórzenia

Za wydawcę: Wydawn. „Republika”, Sp. z ogr. odp. Wacław Smólski.

Redaktor odp. Wacław Smólski. Druk „Republiki” w Łodzi Piotrkowska